

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums

2017. gada 18. decembris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2017/C 437/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2017/C 437/02	Lieta C-389/15: Tiesas (virspalāta) 2017. gada 25. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome Prasība atcelt tiesību aktu — Padomes lēmums, ar ko ir atļauts sākt sarunas par pārskatīto Lisabonas vienošanos par cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm — LESD 3. panta 1. punkts — Savienības ekskluzīvā kompetence — Kopējā tirdzniecības politika — LESD 207. panta 1. punkts — Intelektuālā īpašuma komerciālie aspekti	2
2017/C 437/03	Lieta C-467/15 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 25. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Itālijas Republika Apelācija — Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Itālijas Republika piešķirusi piena ražotājiem — Atbalsta shēma, kas saistīta ar piena nodevas atmaksu — Nosacījumu lēmums — Lēmums, ko Eiropas Savienības Padome pieņēmusi, pamatojoties uz LESD 108. panta 2. punkta trešo daļu — Regula (EK) Nr. 659/1999 — 1. panta b) un c) punkts — Pastāvošs atbalsts — Jauns atbalsts — Jēdzieni — Pastāvoša atbalsta grozīšana, pārkāpjot nosacījumu, kas nodrošina atbalsta saderību ar iekšējo tirgu	3
2017/C 437/04	Apvienotās lietas C-593/15 P un C-594/15 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 25. oktobra spriedums – Slovākijas Republika/Eiropas Komisija Apelācija — Eiropas Savienības pašu resursi — Lēmums 2007/436/EK — Dalībvalstu finansiālā atbildība — Atbrīvojums no ievadmuitas nodokļiem — Pienākums pārskaitīt Eiropas Komisijai zaudējumiem atbilstošu summu — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Eiropas Komisijas vēstule — “Apstrīdama tiesību akta” jēdziens	3

2017/C 437/05	Lieta C-599/15 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 25. oktobra spriedums – Rumānija/Eiropas Komisija Apelācija — Eiropas Savienības pašu resursi — Lēmums 2007/436/EK — Dalībvalstu finansiālā atbildība — Atbrīvojums no ievadumtas nodokļiem — Pienākums pārskaitīt Eiropas Komisijai zaudējumiem atbilstošu summu — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Komisijas vēstule — “Apstrīdama tiesību akta” jēdziens	4
2017/C 437/06	Lieta C-650/15 P: Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 25. oktobra spriedums – <i>Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS</i> /Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA), Nīderlandes Karaliste, Eiropas Komisija Apelācija — Regula (EK) Nr. 1907/2006 (REACH) — 57. pants — Vielas, kas rada ļoti lielas bažas — Apzināšana — 2. panta 8. punkta b) apakšpunkts — Atbrīvojums — 3. panta 15. punkts — “Starpprodukta” jēdziens — Akrilamīds	5
2017/C 437/07	Lieta C-687/15: Tiesas (virspalāta) 2017. gada 25. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome Prasība atcelt tiesību aktu — Eiropas Savienības Padomes secinājumi par Starptautiskās Telesakaru savienības 2015. gada Pasaules radiosakaru konferenci — LESD 218. panta 9. punkts — Atkāpe no paredzētās juridiskās formas — Juridiskā pamata nenorādīšana	5
2017/C 437/08	Lieta C-39/16: Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 26. oktobra spriedums (<i>Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Uzņēmumu ienākuma nodokļi — Direktīva 90/435/EEK — 1. panta 2. punkts un 4. panta 2. punkts — Mātesuzņēmumi un meitasuzņēmumi, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs — Kopējā nodokļu sistēma — Iespēja veikt atskaitījumu no mātesuzņēmuma ar nodokli apliekamajiem ienākumiem — Valsts tiesību normas, kas paredz atcelt nodokļu dubultu uzlikšanu sadalītajai peļņai — Saiknes starp aizdevuma procentiem un to kapitāldaļu finansēšanu, uz kuru pamata ir izmaksātas dividendes, neņemšana vērā	6
2017/C 437/09	Lieta C-90/16: Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 26. oktobra spriedums (<i>Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>The English Bridge Union Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — Ar sportu cieši saistītu pakalpojumu atbrīvojums — Jēdziens “sports” — Darbība, ko raksturo fiziskais elements — Sporta bridžs	7
2017/C 437/10	Lieta C-106/16: Tiesas (virspalāta) 2017. gada 25. oktobra spriedums (<i>Sąd Najwyższy</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – tiesvedība, ko ierosinājusi <i>POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o.</i> , likvidācijas procesā Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Sabiedrības pārrobežu reorganizācija — Juridiskās adreses pārcelšana, nepārceļot faktisko mītnevietu — Atteikums izslēgt no komercreģistra — Valsts tiesiskais regulējums, kurā izslēgšana no komercreģistra ir atkarīga no sabiedrības darbības izbeigšanas pēc likvidācijas procedūras īstenošanas — Brīvības veikt uzņēmējdarbību piemērošanas joma — Brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojums — Kreditoru, mazākumdalībnieku un darbinieku interešu aizsardzība — Cīņa pret ļaunprātīgu rīcību	7
2017/C 437/11	Lieta C-195/16: Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 26. oktobra spriedums (<i>Amtsgericht Kehl</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess I Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Transports — Vadītāja apliecība — Direktīva 2006/126/EK — 2. panta 1. punkts — Vadītāja apliecību savstarpēja atzišana — “Vadītāja apliecības” jēdziens — Sertifikāts par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību eksāmenu (CEPC), kas tā īpašniekam dod tiesības vadīt transportlīdzekļi dalībvalsts teritorijā, kura to ir izsniegusi, pirms galīgās vadītāja apliecības izdošanas — Situācija, kurā CEPC īpašnieks vada transportlīdzekļi citā dalībvalstī — Pienākums atzīt CEPC — CEPC īpašniekam noteiktās sankcijas par transportlīdzekļa vadīšanu ārpus tās dalībvalsts teritorijas, kas ir izsniegusi minēto CEPC — Samērīgums	8
2017/C 437/12	Lieta C-201/16: Tiesas (virspalāta) 2017. gada 25. oktobra spriedums (<i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Majid Shiri</i> , pazīstams arī kā <i>Madzhdī Shiri</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (ES) Nr. 604/2013 — Dalībvalsts, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, noteikšana — 27. pants — Tiesību aizsardzības līdzeklis — Pārbaudes tiesā apjoms — 29. pants — Termins pārsūtīšanas veikšanai — Pārsūtīšanas neveikšana noteiktajā termiņā — Atbildīgās dalībvalsts pienākumi — Atbildības nodošana — Atbildīgās dalībvalsts lēmuma nepieciešamība	9

2017/C 437/13	Lieta C-347/16: Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 26. oktobra spriedums (<i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Balgarska energiyna borsa AD (BEB)/Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 101. un 102. pants — Direktīva 2009/72/EK — 9., 10., 13. un 14. pants — Regula (EK) Nr. 714/2009 — 3. pants — Regula (ES) Nr. 1227/2011 — 2. panta 3. punkts — Regula (ES) Nr. 2015/1222 — 1. panta 3. punkts — Neatkarīga pārvades sistēmas operatora sertifikācija un norīkošana — Ierobežojumu noteikšana attiecībā uz to personu skaitu, kurām konkrētā teritorijā tiek izsniegta elektroenerģijas pārvades licence	10
2017/C 437/14	Lieta C-407/16: Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 26. oktobra spriedums (Augstākās tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SIA “Aqua Pro”/Valsts ieņēmumu dienests Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Muitas savienība — Kopienas Muitas kodekss — 220. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts — Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa pēcmuitošanas piedziņa — Jēdziens “ievedmuitas nodokļa iegrematošana” — Kompetentās muitas iestādes lēmums — Iesnieguma par nodokļa atmaksāšanu vai atļaišanu iesniegšanas termiņš — Pienākums nodot lietu Eiropas Komisijai — Pierādījumi importētājas dalībvalsts kompetentās iestādes lēmuma pārsūdzības gadījumā	11
2017/C 437/15	Apvienotās lietas no C-454/16 P līdz C-456/16 P un C-458/16 P: Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 26. oktobra spriedums – <i>Global Steel Wire, SA</i> (C-454/16 P), <i>Moreda-Riviere Trefilerías SA</i> (C-455/16 P), <i>Trefilerías Quijano SA</i> (C-456/16 P), <i>Trenzas y Cables de Acero PSC SL</i> (C-458/16 P)/Eiropas Komisija Apelācija — Regula (EK) Nr. 1/2003 — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — LESD 101. panta pārkāpums — Naudas sodi — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai — 35. punkts — Maksātspēja — Jauns pieteikums samazināt naudas soda apmēru maksātspējas neesamības dēļ — Atteikuma vēstule — Prasība par šo vēstuli — Pieņemamība	13
2017/C 437/16	Apvienotās lietas C-457/16 P un no C-459/16 P līdz C-461/16 P: Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 26. oktobra spriedums – <i>Global Steel Wire, SA</i> (C-457/16 P), <i>Trenzas y Cables de Acero PSC SL</i> (C-459/16 P), <i>Trefilerías Quijano SA</i> (C-460/16 P), <i>Moreda-Riviere Trefilerías SA</i> (C-461/16 P)/Eiropas Komisija Apelācija — Regula (EK) Nr. 1/2003 — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — LESD 101. panta pārkāpums — Mātesuzņēmuma vainojamība meitasuzņēmumu pārkāpjošā rīcībā — Jēdziens “uzņēmums” — Pazīmes, kas liecina par ekonomiskas vienības esamību — Izšķirošas ietekmes faktiskas izmantošanas prezumpcija — Uzņēmumu pēctecība — Naudas soda apmērs — Maksātspēja — Nosacījumi — Tiesību uz aizstāvību ievērošana	13
2017/C 437/17	Lieta C-534/16: Tiesas (devītā palāta) 2017. gada 26. oktobra spriedums (<i>Najvyšší súd Slovenskej republiky</i> (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky/BB construct s. r. o.</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — Ierakstīšana PVN maksātāju reģistrā — Valsts tiesību akti, kuros ir prasīts sniegt garantiju — Cīņa pret krāpšanu — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — Darījumdarbības brīvība — Nediskriminācijas princips — Princips ne bis in idem — Atpakaļejoša spēka aizlieguma princips	14
2017/C 437/18	Lieta C-505/17 P: Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 18. augustā <i>Groupe Léa Nature</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2017. gada 8. jūnija spriedumu lietā T-341/13 RENV <i>Groupe Léa Nature</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs	15
2017/C 437/19	Lieta C-548/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 21. septembrī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) – <i>Finanzamt Goslar/baumgarten sports & more GmbH</i>	16
2017/C 437/20	Lieta C-552/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 21. septembrī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) – <i>Alpenchalets Resorts GmbH/Finanzamt München Abteilung Körperschaften</i>	16
2017/C 437/21	Lieta C-558/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-607/16 OZ/Eiropas Investīciju banka 2017. gada 22. septembrī iesniedza OZ	17
2017/C 437/22	Lieta C-562/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 25. septembrī iesniedza <i>Audiencia Nacional</i> (Spānija) – <i>Nestrade S.A./Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)</i> un <i>Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)</i>	19
2017/C 437/23	Lieta C-575/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 28. septembrī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) – <i>Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics</i>	19

2017/C 437/24	Lieta C-590/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 12. oktobrī iesniedza <i>Cour de cassation</i> (Francija) – <i>Henri Pouvin, Marie Dijoux, Pouvin laulātā/Electricité de France (EDF)</i>	20
2017/C 437/25	Lieta C-595/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 16. oktobrī iesniedza <i>Cour de cassation</i> (Francija) – <i>Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL/likvidējamās sabiedrības eBizcuss.com (eBizcuss) maksātnespējas administratore MJA</i>	21
2017/C 437/26	Lieta C-596/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 16. oktobrī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) – <i>Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé</i>	22
2017/C 437/27	Lieta C-600/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 16. oktobrī iesniedza <i>Giudice di pace di Roma</i> (Itālija) – <i>Pina Cipollone/Ministero della Giustizia</i>	22
2017/C 437/28	Lieta C-602/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 19. oktobrī iesniedza <i>Tribunal de première instance de Liège</i> (Beļģija) – <i>Benoît Sauvage, Kristel Lejeune/Beļģijas valsts</i>	23
2017/C 437/29	Lieta C-603/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 20. oktobrī iesniedza <i>Supreme Court of the United Kingdom</i> (Apvienotā Karaliste) – <i>Peter Bosworth, Colin Hurley/Arcadia Petroleum Limited u.c.</i>	24

Vispārējā tiesa

2017/C 437/30	Lieta T-627/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 7. novembra spriedums – <i>Frame/EUIPO – Bianca-Moden</i> (“BIANCALUNA”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “BIANCALUNA” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “bianca” — Procesuālā ekonomija — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Preču identiskums — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	26
2017/C 437/31	Lieta T-628/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 7. novembra spriedums – <i>Frame/EUIPO – Bianca-Moden</i> (“BiancalunA”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “BiancalunA” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “bianca” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Preču identiskums — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	26
2017/C 437/32	Lieta T-42/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 8. novembra spriedums – <i>De Nicola/Padome un Eiropas Savienības Tiesa Ārpuslīgumiskā atbildība</i> — Civildienests — EIB personāls — Norādes saistībā ar lāzertterapiju — Pamattiesību hartas 47. pants — Saprātīgs termiņš — Noteikumu par lietas taisnīgu izskatīšanu neievērošana — Mantiskais kaitējums — Morālais kaitējums — Prasītāja prasījumi lietā, kas tiek izskatīta Civildienesta tiesā — Daļēja lietas nodošana Vispārējai tiesai	27
2017/C 437/33	Lieta T-99/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 8. novembra spriedums – <i>De Nicola/Eiropas Savienības Tiesa Ārpuslīgumiskā atbildība</i> — Civildienests — EIB personāls — Psiholoģiska vardarbība — Noteikumu par lietas taisnīgu izskatīšanu neievērošana — Pamattiesību hartas 47. pants — Saprātīgs termiņš — Prasījumi par kaitējuma atlīdzību, kas izvirzīti Civildienesta tiesas izskatīšanā esošas prasības ietvaros — Daļēja lietas nodošana Vispārējai tiesai	28

2017/C 437/34	Lieta T-144/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 7. novembra spriedums – <i>Mundipharma/EUIPO – Multipharma</i> (“MULTIPHARMA”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “MULTIPHARMA” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MUNDIPHARMA” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	29
2017/C 437/35	Lieta T-754/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 8. novembra spriedums – <i>Oakley/EUIPO – Xuebo Ye</i> (Pārtrauktas elipses attēls) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kurā attēlots siluets pārtrauktas elipses formā, reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kurā attēlota elipse — Relatīvi atteikuma pamati — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts (tagad – Regulas (EK) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts)	29
2017/C 437/36	Lieta T-776/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 8. novembra spriedums – <i>Isocell/EUIPO – iCell</i> (“iCell.”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “iCell.” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Isocell”, agrāka starptautiska vārdiska preču zīme “Isocell” un agrākas starptautiska un valsts vārdiskas preču zīmes “ISOCELL” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (EK) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) . . .	30
2017/C 437/37	Lieta T-777/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 8. novembra spriedums – <i>Isocell/EUIPO – iCell</i> (“iCell. Insulation Technology Made in Sweden”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “iCell. Insulation Technology Made in Sweden” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Isocell”, agrāka starptautiska vārdiska preču zīme “Isocell” un agrākas starptautiska un valsts vārdiskas preču zīmes “ISOCELL” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (EK) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	31
2017/C 437/38	Lieta T-80/17: Vispārējās tiesas 2017. gada 8. novembra spriedums – <i>Steiniger/EUIPO – ista Deutschland</i> (“IST”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “IST” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “ISTA” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Konkrētā sabiedrības daļa — Preču un pakalpojumu līdzība — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	31
2017/C 437/39	Lieta T-623/17: Prasība, kas celta 2017. gada 11. septembrī – <i>Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija/VNV</i>	32
2017/C 437/40	Lieta T-657/17: Prasība, kas celta 2017. gada 27. septembrī – <i>Anabi Blanga/EUIPO – Polo/Lauren</i> (“HPC POLO”)	33
2017/C 437/41	Lieta T-667/17: Prasība, kas celta 2017. gada 21. septembrī – <i>Alkarim for Trade and Industry/Padome</i>	33
2017/C 437/42	Lieta T-698/17: Prasība, kas celta 2017. gada 11. oktobrī – <i>Man Truck & Bus/EUIPO – Halla Holdings</i> (“MANDO”)	35
2017/C 437/43	Lieta T-703/17: Prasība, kas celta 2017. gada 12. oktobrī – <i>Kipra/EUIPO – Papouis Dairies</i> (“Papouis Halloumi”)	35
2017/C 437/44	Lieta T-708/17: Prasība, kas celta 2017. gada 12. oktobrī – <i>OPS Újpest/Komisija</i>	36
2017/C 437/45	Lieta T-709/17: Prasība, kas celta 2017. gada 13. oktobrī – <i>M-Sasz/Komisija</i>	37
2017/C 437/46	Lieta T-710/17: Prasība, kas celta 2017. gada 13. oktobrī – <i>Lux-Rehab Non-Profit/Komisija</i>	38

2017/C 437/47	Lieta T-712/17: Prasība, kas celta 2017. gada 9. oktobrī – <i>Ntolas/EUIPO – General Nutrition Investment</i> (“GN Laboratories”)	40
2017/C 437/48	Lieta T-713/17: Prasība, kas celta 2017. gada 14. oktobrī – <i>Motex/Komisija</i>	40
2017/C 437/49	Lieta T-714/17: Prasība, kas celta 2017. gada 10. oktobrī – <i>Aeris Invest/VNV</i>	42
2017/C 437/50	Lieta T-97/17: Vispārējās tiesas 2017. gada 25. oktobra rīkojums – <i>Franmax/EUIPO – R. Seelig & Hille</i> (“her-bea”)	42

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2017/C 437/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 424, 11.12.2017.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 412, 4.12.2017.

OV C 402, 27.11.2017.

OV C 392, 20.11.2017.

OV C 382, 13.11.2017.

OV C 374, 6.11.2017.

OV C 369, 30.10.2017.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2017. gada 25. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome**(Lieta C-389/15) ⁽¹⁾****Prasība atcelt tiesību aktu — Padomes lēmums, ar ko ir atļauts sākt sarunas par pārskatīto Lisabonas vienošanos par cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm — LESD 3. panta****1. punkts — Savienības ekskluzīvā kompetence — Kopējā tirdzniecības politika — LESD 207. panta 1. punkts — Intelektuālā īpašuma komerciālie aspekti**

(2017/C 437/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropa Komisija (pārstāvji – F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau, B. Hartmann, A. Lewis un M. Kocjan)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – M. Balta un F. Florindo Gijón)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Eiropas Parlaments (pārstāvji – J. Etienne, A. Neergaard un R. Passos)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Čehijas Republika (pārstāvji – M. Hedvábná un K. Najmanová, M. Smolek un J. Vláčil), Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze un J. Techert), Grieķijas Republika (pārstāvis – M. Tassopoulou), Spānijas Karaliste (pārstāvis – M. A. Sampol Pucurull), Francijas Republika (pārstāvji – G. de Bergues, D. Colas, F. Fize, B. Fodda un D. Segoin), Itālijas Republika (pārstāvji – G. Palmieri, pārstāve, kurai palīdz S. Fiorentino, avvocato dello Stato), Ungārija (pārstāvji – M. Bóra, M. Z. Fehér un G. Koós), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji – M. Bulterman, M. Gijzen un B. Koopman), Austrijas Republika (pārstāvji – C. Pesendorfer), Portugāles Republika (pārstāvji – M. Figueiredo, L. Inez Fernandes un M. L. Duarte), Slovākijas Republika (pārstāvis – M. Kianička), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji – C. Brodie un D. Robertson)

Rezolutīvā daļa

- 1) atcelt Padomes 2015. gada 7. maija lēmumu 8512/15, ar ko atļauj sākt sarunas par pārskatīto Lisabonas vienošanos par cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm saistībā ar jautājumiem, kuri ietilpst Eiropas Savienības kompetencē;
- 2) Lēmuma 8512/15 iedarbība tiek atstāta spēkā līdz brīdim, kad saprātīgā termiņā, kas nepārsniedz sešus mēnešus, skaitot no šā sprieduma pasludināšanas datuma, tiks pieņemts Eiropas Savienības Padomes lēmums, kas pamatots ar LESD 207. un 218. pantu;
- 3) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

- 4) Čehijas Republika, Vācijas Federatīvā Republika, Grieķijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika, Ungārija, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika, Portugāles Republika, Slovākijas Republika, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, kā arī Eiropas Parlaments savus tiesāšanās izdevumus sedz pašī.

⁽¹⁾ OV C 311, 21.9.2015.

**Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 25. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Itālijas Republika
(Lieta C-467/15 P) ⁽¹⁾**

Apelācija — Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Itālijas Republika piešķirusi piena ražotājiem — Atbalsta shēma, kas saistīta ar piena nodevas atmaksu — Nosacījumu lēmums — Lēmums, ko Eiropas Savienības Padome pieņēmusi, pamatojoties uz LESD 108. panta 2. punkta trešo daļu — Regula (EK) Nr. 659/1999 — 1. panta b) un c) punkts — Pastāvošs atbalsts — Jauns atbalsts — Jēdzieni — Pastāvoša atbalsta grozīšana, pārkāpjot nosacījumu, kas nodrošina atbalsta saderību ar iekšējo tirgu

(2017/C 437/03)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – V. Di Bucci un P. Nēmečková)

Otra lietas dalībniece: Itālijas Republika (pārstāvji – G. Palmieri, piedaloties S. Fiorentino un P. Grasso)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 24. jūnija sprieduma Itālija/Komisija (T-527/13, EU:T:2015:429) rezolutīvās daļas 1), 2) un 4) punktu atcelt;
- 2) Itālijas Republikas celto prasību Eiropas Savienības Vispārējā tiesā lietā T-527/13 noraidīt;
- 3) Itālijas Republika sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedībā pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā.

⁽¹⁾ OV C 406, 7.12.2015.

**Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 25. oktobra spriedums – Slovākijas Republika/Eiropas Komisija
(Apvienotās lietas C-593/15 P un C-594/15 P) ⁽¹⁾**

Apelācija — Eiropas Savienības pašu resursi — Lēmums 2007/436/EK — Dalībvalstu finansiālā atbildība — Atbrīvojums no ievadmuitas nodokļiem — Pienākums pārskaitīt Eiropas Komisijai zaudējumiem atbilstošo summu — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Eiropas Komisijas vēstule — “Apstrīdama tiesību akta” jēdziens

(2017/C 437/04)

Tiesvedības valoda – slovāku

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Slovākijas Republika (pārstāve – B. Riciová)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Caeiros, A. Tokár, G.-D. Balan un Z. Malušková)

Personas, kas iestājušās lietā apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu atbalstam: Čehijas Republika (pārstāvji – M. Smolek, J. Vláčil un T. Müller), Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze un K. Stranz), Rumānija (pārstāvji – R.-H. Radu, M. Chicu un A. Wellman)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzības noraidīt;
- 2) Slovērijas Republika sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Čehijas Republika, Vācijas Federatīvā Republika un Rumānija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 27, 25.1.2016.

Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 25. oktobra spriedums – Rumānija/Eiropas Komisija

(Lieta C-599/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Eiropas Savienības pašu resursi — Lēmums 2007/436/EK — Dalībvalstu finansiālā atbildība — Atbrīvojums no ievadmuitas nodokļiem — Pienākums pārskaitīt Eiropas Komisijai zaudējumiem atbilstošo summu — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Komisijas vēstule — “Apstrīdama tiesību akta” jēdziens

(2017/C 437/05)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Rumānija (pārstāvji – R. H. Radu, kā arī M. Chicu un A. Wellman)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji – G.-D. Balan, A. Caeiros un A. Tokár un Z. Malúšková)

Personas, kas iestājušās lietā apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu atbalstam: Čehijas Republika (pārstāvji – M. Smolek, J. Vláčil un T. Müller), Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze un K. Stranz), Slovērijas Republika (pārstāve – B. Ricziová)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Rumānija sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Čehijas Republika, Vācijas Federatīvā Republika un Slovērijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 38, 1.2.2016.

Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 25. oktobra spriedums – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS/Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA), Nīderlandes Karaliste, Eiropas Komisija

(Lieta C-650/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Regula (EK) Nr. 1907/2006 (REACH) — 57. pants — Vielas, kas rada ļoti lielas bažas — Apzināšana — 2. panta 8. punkta b) apakšpunkts — Atbrīvojums — 3. panta 15. punkts — “Starpprodukta” jēdziens — Akrilamīds

(2017/C 437/06)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (pārstāvji – E. Mullier un R. Cana, avocats, D. Abrahams, Barrister)

Pā rējās lietas dalībnieces: Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA) (pārstāvji – M. Heikkilä un M. W. Broere, piedaloties J. Stuyck un S. Raes, advokāti), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji – M. Bulterman un B. Koopman) un Eiropas Komisija (pārstāvji – K. Talabér-Ritz, E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici un D. Kukovec)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) un SNF SAS sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Ķimikāliju aģentūras (ECHA) tiesāšanās izdevumus;
- 3) Nīderlandes Karaliste un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 48, 8.2.2016.

Tiesas (virspalāta) 2017. gada 25. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-687/15) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu — Eiropas Savienības Padomes secinājumi par Starptautiskās Telesakaru savienības 2015. gada Pasaules radiosakaru konferenci — LESD 218. panta 9. punkts — Atkāpe no paredzētās juridiskās formas — Juridiskā pamata nenorādīšana

(2017/C 437/07)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Nicolae un F. Erlbacher)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – I. Šulce, J.-P. Hix un O. Segnana)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Čehijas Republika (pārstāvji – M. Smolek un J. Vlácil un M. Hedvábná), Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze un K. Stranz), Francijas Republika (pārstāvji – F. Fize, G. de Bergues, B. Fodda un D. Colas), Lielbritānijas un Ziemeļrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji – C. Brodie, M. Holt, D. Robertson, pārstāvji, kuriem palīdz J. Holmes, barrister)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Padomes secinājumus par Starptautiskās Telesakaru savienības (ITU) 2015. gada Pasaules radiosakaru konferenci (PRK-15), kas pieņemti 2015. gada 26. oktobrī Padomes 3419. sanāksmē Luksemburgā;
- 2) Eiropas Savienības Padome atļūdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Čehijas Republika, Vācijas Federatīvā Republika, Francijas Republika un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 68, 22.2.2016.

Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 26. oktobra spriedums (*Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat*

(Lieta C-39/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Uzņēmumu ienākuma nodokļi — Direktīva 90/435/EEK — 1. panta 2. punkts un 4. panta 2. punkts — Mātesuzņēmumi un meitasuzņēmumi, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs — Kopējā nodokļu sistēma — Iespēja veikt atskaitījumu no mātesuzņēmuma ar nodokli apliekamajiem ienākumiem — Valsts tiesību normas, kas paredz atcelt nodokļu dubultu uzlikšanu sadalītajai peļņai — Saiknes starp aizdevuma procentiem un to kapitāldaļu finansēšanu, uz kuru pamata ir izmaksātas dividendes, neņemšana vērā

(2017/C 437/08)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Argenta Spaarbank NV*

Atbildētāja: *Belgische Staat*

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīvas 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs, 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā 1992. gada Ienākumu nodokļu kodeksa, kas ieviests ar Karaļa 1992. gada 10. aprīļa dekrētu un apstiprināts ar 1992. gada 12. jūnija likumu, 198. panta 10.º punkts, saskaņā ar kuru procenti, kurus mātesuzņēmums ir samaksājis par aizņēmumu, nav atskaitāmi no šī mātesuzņēmuma ar nodokli apliekamās peļņas līdz summai, kura atbilst dividendēm, kas nodokļu mērķiem jau tiek atskaitītas un kas saņemtas par kapitāldaļām, kuras šim mātesuzņēmumam meitasuzņēmumu kapitālā ir piederējušas mazāk nekā vienu gadu, kaut arī šie procenti nav saistīti ar šādu kapitāldaļu finansēšanu;

- 2) Direktīvas 90/435 1. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas dalībvalstīm neļauj piemērot tādu valsts tiesību normu kā 1992. gada Ienākumu nodokļu kodeksa, kas ieviests ar Karaļa 1992. gada 10. aprīļa dekrētu un apstiprināts ar 1992. gada 12. jūnija likumu, 198. panta 10.º punkts, ciktāl tas pārsniedz krāpšanas vai stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas novēršanai nepieciešamo.

(¹) OV C 136, 18.4.2016.

Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 26. oktobra spriedums (*Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)*) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *The English Bridge Union Limited/ Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*

(Lieta C-90/16) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — Ar sportu cieši saistītu pakalpojumu atbrīvojums — Jēdziens “sports” — Darbība, ko raksturo fiziskais elements — Sporta bridžs

(2017/C 437/09)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Pamatlietas puses

Prasītāja: *The English Bridge Union Limited*

Atbildētāji: *Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 132. panta 1. punkta m) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda darbība kā sporta bridžs, kuru raksturo šķietami maznozīmīgs fiziskais elements, nepieder pie “sporta” jēdziena šīs normas izpratnē.

(¹) OV C 145, 25.4.2016.

Tiesas (virspalāta) 2017. gada 25. oktobra spriedums (*Sąd Najwyższy (Polija)*) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – tiesvedība, ko ierosinājusi POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., likvidācijas procesā

(Lieta C-106/16) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Sabiedrības pārrobežu reorganizācija — Juridiskās adreses pārceļšana, nepārceļot faktisko mītnesvietu — Atteikums izslēgt no komercreģistra — Valsts tiesiskais regulējums, kurā izslēgšana no komercreģistra ir atkarīga no sabiedrības darbības izbeigšanas pēc likvidācijas procedūras īstenošanas — Brīvības veikt uzņēmējdarbību piemērošanas joma — Brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojums — Kreditoru, mazākumdalībnieku un darbinieku interešu aizsardzība — Cīņa pret ļaunprātīgu rīcību

(2017/C 437/10)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Najwyższy

Pamatlietas puses

POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., likvidācijas procesā

Rezolutīvā daļa:

- 1) LESD 49. un 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka brīvība veikt uzņēmējdarbību ir piemērojama situācijai, kurā sabiedrība, kas izveidota atbilstoši kādas dalībvalsts tiesībām, pārceļ juridisko adresi uz citu dalībvalsti, lai saskaņā ar šīs otras dalībvalsts tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem reorganizētu to par sabiedrību, uz kuru attiecas šīs pēdējās dalībvalsts tiesības, nemainot minētās sabiedrības faktisko mītnes vietu;
- 2) LESD 49. un 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā sabiedrības, kas izveidota atbilstoši kādas dalībvalsts tiesībām, juridiskās adreses pārceļšana uz citu dalībvalsti, lai reorganizētu to par sabiedrību, uz kuru attiecas pēdējās minētās tiesības saskaņā ar tās tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem, ir atkarīga no pirmās sabiedrības likvidācijas.

⁽¹⁾ OV C 211, 13.6.2016.

Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 26. oktobra spriedums (Amtsgericht Kehl (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess I

(Lieta C-195/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Transports — Vadītāja apliecība — Direktīva 2006/126/EK — 2. panta 1. punkts — Vadītāja apliecību savstarpēja atzīšana — “Vadītāja apliecības” jēdziens — Sertifikāts par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību eksāmenu (CEPC), kas tā īpašniekam dod tiesības vadīt transportlīdzekli dalībvalsts teritorijā, kura to ir izsniegusi, pirms galīgās vadītāja apliecības izdošanas — Situācija, kurā CEPC īpašnieks vada transportlīdzekli citā dalībvalstī — Pienākums atzīt CEPC — CEPC īpašniekam noteiktās sankcijas par transportlīdzekļa vadīšanu ārpus tās dalībvalsts teritorijas, kas ir izsniegusi minēto CEPC — Samērīgums

(2017/C 437/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Kehl

Pamatlietas puse

I

Piedaloties: Staatsanwaltschaft Offenburg

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīvas 2006/126/EK par vadītāju apliecībām 2. panta 1. punkts, kā arī LESD 18., 21., 45., 49. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru šī dalībvalsts var atteikties atzīt citā dalībvalstī izsniegtu sertifikātu, kas apliecina tā īpašnieka vadīšanas tiesības, ja šis sertifikāts neatbilst šajā direktīvā paredzētā vadītāja apliecības parauga prasībām, pat ja minētā sertifikāta īpašnieks ir izpildījis minētajā direktīvā paredzētās prasības vadītāja apliecības izsniegšanai;

- 2) Direktīvas 2006/126 2. panta 1. punkts, kā arī LESD 21., 45., 49. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tas, ka dalībvalsts nosaka sankciju personai, kura, lai gan atbilst šajā direktīvā paredzētajām vadītāja apliecības izsniegšanas prasībām, vada mehānisko transportlīdzekli tās teritorijā bez minētajā direktīvā paredzētā vadītāja apliecības parauga prasībām atbilstošas vadītāja apliecības un kura, gaidot, kad cita dalībvalsts izsniegs šādu vadītāja apliecību, var vienīgi pierādīt savas vadīšanas tiesības, kas iegūtas minētajā citā dalībvalstī, ar tās izsniegtu pagaidu sertifikātu, ar nosacījumu, ka šī sankcija nav nesamērīga ar attiecīgo faktu nopietnību. Šajā ziņā iesniedzējtiesai, novērtējot attiecīgās personas izdarītā pārkāpuma smagumu un tai uzliktā soda bargumu, kā iespējams atbildību mīkstinošs apstāklis ir jāņem vērā tas, ka attiecīgā persona ir ieguvusi vadīšanas tiesības citā dalībvalstī, ko apliecina minētās citas dalībvalsts sertifikāts un kas principā pirms tā derīguma termiņa beigām pēc attiecīgās personas pieprasījuma tiks nomainīts pret Direktīvā 2006/126 paredzētā vadītāja apliecības parauga prasībām atbilstošu vadītāja apliecību. Šai tiesai ir arī saistībā ar tās analīzi jāpārbauda, kādus faktiskus draudus ceļu satiksmei attiecīgā persona ir radījusi tās teritorijā.

⁽¹⁾ OV C 260, 18.7.2016.

Tiesas (virspalāta) 2017. gada 25. oktobra spriedums (*Verwaltungsgerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – *Majid Shiri*, pazīstams arī kā *Madzhdi Shiri*

(Lieta C-201/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (ES) Nr. 604/2013 — Dalībvalsts, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, noteikšana — 27. pants — Tiesību aizsardzības līdzeklis — Pārbaudes tiesā apjoms — 29. pants — Termiņš pārsūtīšanas veikšanai — Pārsūtīšanas neveikšana noteiktajā termiņā — Atbildīgās dalībvalsts pienākumi — Atbildības nodošana — Atbildīgās dalībvalsts lēmuma nepieciešamība

(2017/C 437/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Majid Shiri*, pazīstams arī kā *Madzhdi Shiri*

Piedaloties: *Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, 29. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja pārsūtīšana nav veikta šīs regulas 29. panta 1. un 2. punktā paredzētajā sešu mēnešu termiņā, atbildība pilnībā pāriet uz pieprasījumu iesniegušo dalībvalsti, un nav vajadzīgs, lai atbildīgā dalībvalsts atteiktos uzņemt vai uzņemt atpakaļ attiecīgo personu;

- 2) Regulas Nr. 604/2013 27. panta 1. punkts, aplūkojot to kopsakarā ar šīs regulas preambulas 19. apsvērumu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādejādi, ka starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēja rīcībā ir jābūt ātram un efektīvam tiesību aizsardzības līdzeklim, kurš viņam ļauj atsaukties uz minētās regulas 29. panta 1. un 2. punktā paredzētā sešu mēnešu termiņa beigšanos, kas notikusi pēc pārsūtīšanas lēmuma pieņemšanas. Tiesības, kuras tādā valsts tiesiskajā regulējumā, kāds ir aplūkots pamatlietā, ir atzītas šādam pieteikuma iesniedzējam – atsaukties uz apstākļiem, kas radušies pēc šī lēmuma pieņemšanas, – prasībā, kura ir vērsta pret to, atbilst šim pienākumam paredzēt efektīvu un ātru tiesību aizsardzības līdzekli.

⁽¹⁾ OV C 260, 18.7.2016.

Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 26. oktobra spriedums (*Administrativen sad Sofia-grad (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – *Balgarska energiyna bursa AD (BEB)/Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)*

(Lieta C-347/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 101. un 102. pants — Direktīva 2009/72/EK — 9., 10., 13. un 14. pants — Regula (EK) Nr. 714/2009 — 3. pants — Regula (ES) Nr. 1227/2011 — 2. panta 3. punkts — Regula (ES) Nr. 2015/1222 — 1. panta 3. punkts — Neatkarīga pārvades sistēmas operatora sertifikācija un norīkošana — Ierobežojumu noteikšana attiecībā uz to personu skaitu, kurām konkrētā teritorijā tiek izsniegta elektroenerģijas pārvades licence

(2017/C 437/13)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Pamatlietas puses

Prasītāja: Balgarska energiyna bursa AD (BEB)

Atbildētāja: Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīvas 2009/72/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu 9., 10., 13. un 14. pants, Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regulas (EK) Nr. 714/2009 par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā un par Regulas (EK) Nr. 1228/2003 atcelšanu 3. pants, Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Regulas (ES) Nr. 1227/2011 par enerģijas vairumtirgus integritāti un pārredzamību 2. panta 3. punkts, lasot to kopsakarā ar šīs regulas preambulas 3. apsvērumu, kā arī Komisijas 2015. gada 24. jūlija Regulas (ES) 2015/1222, ar ko izveido jaudas piešķiršanas un pārslodzes vadības vadlīnijas, 1. panta 3. punkts tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, pieļauj valsts tiesisko regulējumu, ar ko ierobežo to personu skaitu, kurām konkrētā teritorijā tiek izsniegta elektroenerģijas pārvades licence.

⁽¹⁾ OV C 326, 5.9.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 26. oktobra spriedums (Augstākās tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SIA “Aqua Pro”/Valsts ieņēmumu dienests

(Lieta C-407/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Muitas savienība — Kopienas Muitas kodekss — 220. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts — Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa pēcmuitošanas piedziņa — Jēdziens “ievedmuitas nodokļa iegrāmatošana” — Kompetentās muitas iestādes lēmums — Iesnieguma par nodokļa atmaksāšanu vai atlaišanu iesniegšanas termiņš — Pienākums nodot lietu Eiropas Komisijai — Pierādījumi importētājas dalībvalsts kompetentās iestādes lēmuma pārsūdzības gadījumā

(2017/C 437/14)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa

Pamatlietas puses

Prasītāja: SIA “Aqua Pro”

Atbildētājs: Valsts ieņēmumu dienests

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. novembra Regulu (EK) Nr. 2700/2000, 217. panta 1. punkts un 220. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pēcmuitošanas piedziņas gadījumā maksājamā nodokļa summa, ko ir konstatējušas iestādes, tiek uzskatīta par iegrāmatotu, kad muitas iestādes šo summu ieraksta uzskaites dokumentos vai jebkurā citā līdzvērtīgā dokumentā, neatkarīgi no tā, vai iestāžu lēmums par iegrāmatošanu vai pienākuma maksāt nodokli noteikšanu tiek apstrīdēts vai pārsūdzēts tiesā;
- 2) Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts, kā arī 236., 239. un 243. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, apstrīdot vai pārsūdzot tiesā šīs regulas 243. panta, kurā grozījumi veikti ar Regulu Nr. 2700/2000, izpratnē nodokļu administrācijas lēmumu par ievedmuitas nodokļa summas pēcmuitošanas iegrāmatošanu un pienākuma to samaksāt uzlikšanu importētājam, šis importētājs var atsaukties uz tiesisko palāvību atbilstoši minētās regulas 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, kurā grozījumi veikti ar Regulu Nr. 2700/2000, lai iebilstu pret šo iegrāmatošanu, neatkarīgi no tā, vai šis importētājs ir iesniedzis iesniegumu par šī nodokļa atlaišanu vai atmaksāšanu saskaņā ar šīs pašas regulas, kas grozīta ar Regulu Nr. 2700/2000, 236. un 239. pantā paredzēto procedūru;
- 3) Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 un kas grozīta ar Komisijas 2003. gada 25. jūlija Regulu (EK) Nr. 1335/2003, 869. panta b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja Eiropas Komisija nav pieņēmusi lēmumu vai nav īstenojusi procedūru šīs regulas, kas grozīta ar Regulu Nr. 1335/2003, 871. panta 2. punkta izpratnē, tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā muitas iestādes pašas nevar izlemt neveikt pēcmuitošanas iegrāmatošanu neiekasētiem nodokļiem, ja tās uzskata, ka ir izpildīti nosacījumi, lai atsauktos uz tiesisko palāvību atbilstoši Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, un tām ir pienākums iesniegt Komisijā lietu vai nu tad, ja minētās iestādes uzskata, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu minētās Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 2700/2000, normas izpratnē, vai tad, ja izskatāmās lietas apstākļi ir saistīti ar Eiropas Savienības mērogā veiktas izmeklēšanas rezultātiem Regulas Nr. 2454/93, kas grozīta ar Regulu Nr. 1335/2003, 871. panta 1. punkta otrā ievilkuma izpratnē, vai arī tad, ja attiecīgo nodokļu summa pamatlietā ir EUR 500 000 vai vairāk;

- 4) Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) ziņojumā iekļautā informācija par eksportētājvalsts muitas iestāžu un eksportētāja rīcību ir viens no pierādījumiem, kas ir jāņem vērā, lai noteiktu, vai ir izpildīti nosacījumi, ar kādiem importētājs var atsaukties uz tiesisko palāvību atbilstoši šai tiesību normai. Tomēr, ja, ņemot vērā tajā iekļauto informāciju, šis ziņojums izrādās nepietiekams, lai no juridiskā viedokļa pietiekami pierādītu, ka šie nosacījumi patiešām ir izpildīti visos aspektos – kas ir jāizvērtē valsts tiesai –, muitas iestādēm var nākties iesniegt papildu pierādījumus šajā saistībā, tostarp veicot pēcmuitošanas pārbaudes;
- 5) Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka iesniedzējtiesai, ņemot vērā visus konkrētos tajā izskatāmās lietas faktus un it īpaši pamatlietas pušu šajā sakarā iesniegtos pierādījumus, ir jāizvērtē, vai ir izpildīti nosacījumi, ar kādiem importētājs var atsaukties uz tiesisko palāvību atbilstoši šai tiesību normai. Veicot šo vērtējumu, ir jāņem vērā, ka pēcmuitošanas pārbaudes laikā iegūtā informācija nav svarīgāka par to, kas iekļauta Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) ziņojumā;
- 6) Regulas Nr. 2454/93, kas grozīta ar Regulu Nr. 1335/2003, 875. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka apstākļos, ko atbilstoši šim pantam ir precizējusi Eiropas Komisija, dalībvalstij ir saistošs tās vērtējums lēmumā, kurš pieņemts, pamatojoties uz minētās regulas, kas grozīta ar Regulu Nr. 1335/2003, 873. pantu, attiecībā uz citu dalībvalsti, gadījumos, kuri skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus, kas ir jāizvērtē šīs dalībvalsts iestādēm un tiesām, tostarp ņemot vērā no Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) ziņojuma, uz kuru šis lēmums ir balstīts, izrietošo informāciju par eksportētāja vai eksportētājvalsts muitas iestāžu rīcību;
- 7) Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts un Regulas Nr. 2454/93, kas grozīta ar Regulu Nr. 1335/2003, 875. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka muitas iestādes var veikt jebkādas pēcmuitošanas pārbaudes, kuras tās uzskata par vajadzīgām, un izmantot to laikā iegūto informāciju, gan lai pārbaudītu, vai ir izpildīti nosacījumi, ar kādiem importētājs var atsaukties uz tiesisko palāvību atbilstoši Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, gan lai noteiktu, vai to izskatāmā lieta skar "līdzvērtīgus" faktiskos un tiesiskos jautājumus Regulas Nr. 2454/93, kurā grozījumi veikti ar Regulu Nr. 1335/2003, 875. panta izpratnē kā lieta, par kuru, pamatojoties uz Regulas Nr. 2454/93, kas grozīta ar Regulu Nr. 1335/2003, 873. pantu, Komisija ir pieņēmusi lēmumu neveikt nodokļu iegrāmatošanu;
- 8) Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka importētājs preces ir ievējis, pamatojoties uz distribūcijas līgumu, neietekmē viņa spēju atsaukties uz tiesisko palāvību ar tādiem pašiem nosacījumiem kā importētājam, kurš preces ir ievējis, tās tieši nopērkot no eksportētāja, proti, ja vienlaicīgi ir izpildīti trīs nosacījumi. Pirmkārt, nodoklis nav iekasēts pašu kompetento iestāžu kļūdas dēļ, otrkārt, kompetento iestāžu pieļautā kļūda ir tāda rakstura, ka nav iespējams saprātīgi gaidīt, ka persona, kas atbildīga par samaksu un kas darbojas labā ticībā, to atklās, un, treškārt, persona, kas atbildīga par samaksu, ir ievērojusi visus spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā ietvertos noteikumus par muitas deklarāciju. Šai nolūkā šādam importētājam ir jānodrošinās pret risku, ka pret viņu tiks vērsta pēcmuitošanas piedziņa, tostarp, noslēdzot minēto distribūcijas līgumu vai pēc tā, jāmēģina iegūt no šā līgumslēdzēja jebkādas pierādījumus, kas apstiprinātu, ka šīm precēm izsniegtais A formas sertifikāts ir pareizs. Līdz ar to šāda tiesiskā palāvība minētās tiesību normas izpratnē nepastāv it īpaši tad, ja, lai arī ir bijuši acīmredzami iemesli šaubīties par A formas izcelsmes sertifikāta pareizību, importētājs nav lūdzis minētajam līgumslēdzējam norādīt sertifikāta izsniegšanas apstākļus, lai pārbaudītu, vai šīs šaubas ir pamatotas.

(¹) OV C 343, 19.9.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 26. oktobra spriedums – *Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P)*/Eiropas Komisija

(Apvienotās lietas no C-454/16 P līdz C-456/16 P un C-458/16 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Regula (EK) Nr. 1/2003 — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — LESD 101. panta pārkāpums — Naudas sodi — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai — 35. punkts — Maksātspēja — Jauns pieteikums samazināt naudas soda apmēru maksātspējas neesamības dēļ — Atteikuma vēstule — Prasība par šo vēstuli — Pieņemamība

(2017/C 437/15)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P)* (pārstāvji – F. González Díaz, A. Tresandi Blanco un V. Romero Algarra, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – F. Castillo de la Torre un C. Urraca Caviedes)

Rezolutīvā daļa

- 1) apelācijas sūdzības noraidīt;
- 2) *Global Steel Wire SA, Moreda-Riviere Trefilerías SA, Trefilerías Quijano SA un Trenzas y Cables de Acero PSC SL* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 392, 24.10.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 26. oktobra spriedums – *Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P)*/Eiropas Komisija

(Apvienotās lietas C-457/16 P un no C-459/16 P līdz C-461/16 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Regula (EK) Nr. 1/2003 — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — LESD 101. panta pārkāpums — Mātesuzņēmuma vainojamība meitasuzņēmumu pārkāpjošā rīcībā — Jēdziens “uzņēmums” — Pazīmes, kas liecina par ekonomiskas vienības esamību — Izšķirošas ietekmes faktiskas izmantošanas prezumpcija — Uzņēmumu pēctecība — Naudas soda apmērs — Maksātspēja — Nosacījumi — Tiesību uz aizstāvību ievērošana

(2017/C 437/16)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P)* (pārstāvji – F. González Díaz, A. Tresandi Blanco un V. Romero Algarra, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – F. Castillo de la Torre un C. Urraca Caviedes, pārstāvji, kuriem palīdz L. Ortiz Blanco un A. Lamadrid de Pablo, advokāti)

Rezolutīvā daļa

- 1) apelācijas sūdzības noraidīt;
- 2) Global Steel Wire SA, Trenzas y Cables de Acero PSC SL, Trefilerías Quijano SA un Moreda-Riviere Trefilerías SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 392, 24.10.2016.

Tiesas (devītā palāta) 2017. gada 26. oktobra spriedums (Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky/BB construct s. r. o.*

(Lieta C-534/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — Ierakstīšana PVN maksātāju reģistrā — Valsts tiesību akti, kuros ir prasīts sniegt garantiju — Cīņa pret krāpšanu — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — Darījumdarbības brīvība — Nediskriminācijas princips — Princips ne bis in idem — Atpakaļejoša spēka aizlieguma princips

(2017/C 437/17)

Tiesvedības valoda – slovāku

Iesniedzējtiesa

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pamatlietas puses

Prasītāja: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Atbildētāja: BB construct s. r. o.

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 273. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tas, ka, reģistrējot pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā nodokļu maksātāju, kura vadītājs agrāk ir bijis citas tādas juridiskas personas vadītājs vai dalībnieks, kas nav pildījusi savas nodokļu saistības, nodokļu iestāde prasa šim nodokļu maksātājam iesniegt garantiju, kuras summa var sasniegt EUR 500 000, ja minētajam nodokļu maksātājam prasītā garantija nepārsniedz to, kas nepieciešams, lai sasniegtu šajā 273. pantā norādītos mērķus, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 2) Vienlīdzīgas attieksmes princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tas, ka, reģistrējot pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā jaunu nodokļu maksātāju, nodokļu iestāde prasa tam iesniegt šādu garantiju tā saikņu dēļ ar citu juridisku personu, kam ir nodokļu parādi.

⁽¹⁾ OV C 22, 23.1.2017.

Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 18. augustā *Groupe Léa Nature* iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2017. gada 8. jūnija spriedumu lietā T-341/13 RENV *Groupe Léa Nature*/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-505/17 P)

(2017/C 437/18)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Groupe Léa Nature* (pārstāvis – E. Baud, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, *Debonair Trading Internacional Lda*

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 8. jūnija spriedumu;
- nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā un
- piespriest *Debonair* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus.

Ar pirmo apelācijas sūdzības pamatu tiek apgalvots Regulas par Eiropas Savienības preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo esot pārkāpta pastāvīgā judikatūra par preču zīmju sajaukšanas iespējas novērtēšanu.

Šī pamata atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa:

- neesot piemērojusi atbilstošos kritērijus, lai noteiktu konkrēto sabiedrības daļu;
- neesot pareizi izvērtējusi līdzības starp apzīmējumiem;
- neesot pienācīgi piemērojusi atbilstošās prasības, lai novērtētu atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā, un
- neesot atbilstoši analizējusi sajaukšanas iespējas visaptverošo vērtējumu.

Ar otro apelācijas sūdzības pamatu tiek apgalvots Regulas par Eiropas Savienības preču zīmi 8. panta 5. punkta pārkāpumu, jo esot pārkāpta pastāvīgā judikatūra par agrākas preču zīmes reputācijai kaitējošu izmantošanu.

Šī pamata atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa:

- neesot piemērojusi visus vajadzīgos kritērijus, lai konstatētu agrākās preču zīmes reputāciju;
- neesot pareizi izvērtējusi līdzības starp apzīmējumiem;
- neesot veikusi atbilstošu analīzi par saiknes, ko konkrētā sabiedrības daļa varētu saskatīt starp preču zīmēm, esamību, un
- neesot pienācīgi izvērtējusi reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanas kaitējošo ietekmi uz agrākās preču zīmes reputāciju.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 21. septembrī iesniedza Bundesfinanzhof
(Vācija) – Finanzamt Goslar/baumgarten sports & more GmbH**

(Lieta C-548/17)

(2017/C 437/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Finanzamt Goslar

Atbildētāja: baumgarten sports & more GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 63. pants, ņemot vērā nodokļa maksātāja uzdevumu rīkoties kā nodokļa iekasētājam valsts labā, ir jāinterpretē šauri tādejādi, ka par pakalpojumu saņemamai summai
 - a) ir pienācis samaksas termiņš vai
 - b) tā vismaz kļūst obligāti maksājama?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai nodokļa maksātājam par pakalpojumu maksājamais nodoklis ir jāsamaksā avansā par diviem gadiem, ja viņš atlīdzību par savu pakalpojumu (daļēji) var saņemt tikai divus gadus pēc nodokļa iekasējamības gadījuma iestāšanās?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, vai dalībvalstis, ņemot vērā pilnvaras, kas tām piešķirtas ar Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 90. panta 2. punktu, ir tiesīgas ņemt vērā koriģēšanu jau par taksācijas periodu, kad nodoklis kļūst iekasējams, saskaņā ar Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 90. panta 1. punktu, ja nodokļa maksātājs saņemamo summu nepienākuša samaksas termiņa dēļ var saņemt tikai divus gadus pēc nodokļa iekasējamības gadījuma iestāšanās?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 21. septembrī iesniedza Bundesfinanzhof
(Vācija) – Alpenchalets Resorts GmbH/Finanzamt München Abteilung Körperschaften**

(Lieta C-552/17)

(2017/C 437/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Alpenchalets Resorts GmbH

Atbildētāja: Finanzamt München Abteilung Körperschaften

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai pakalpojumam, ko būtībā veido brīvdienu mājojla nodrošināšana un kurā pakalpojuma papildu elementi ir uzskatāmi tikai par galvenā pakalpojuma papildpakalpojumu, atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas 1992. gada 12. novembra spriedumam C-163/91 (EU:C:1992:435) ir piemērojams īpašais režīms ceļojumu aģentūrām saskaņā ar Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 306. pantu?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde, vai līdztekus īpašajam režīmam ceļojumu aģentūrām saskaņā ar Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 306. pantu šim pakalpojumam papildus var būt piemērojama arī samazināta nodokļa likme par izmitināšanu brīvdienās Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 98. panta 2. punkta izpratnē saistībā ar šīs direktīvas III pielikuma 12. punktu?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-607/
16 OZ/Eiropas Investīciju banka 2017. gada 22. septembrī iesniedza OZ**

(Lieta C-558/17 P)

(2017/C 437/21)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: OZ (pārstāvis – B. Maréchal, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Investīciju banka

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt pārsūdzēto spriedumu lietā T-607/16;
- atcelt EIB priekšsēdētāja Dr. Werner Hoyer 2015. gada 16. oktobra lēmumu, kas ir pieņemts atbilstoši procedūrai par cilvēka cieņas ievērošanu darbavietā, kura pēc OZ 2015. gada 20. maija pieteikuma tika uzsākta pret viņas priekšnieku F, attiecībā uz ko tika veikta Izmeklēšanas komitejas pārbaude, un atcelt 2015. gada 14. septembra ziņojumu saistībā ar OZ iesniegto pieteikumu, ar kuru tika noraidīta OZ sūdzība un kurā bija ietvertas neatbilstošas rekomendācijas;
- piešķirt kompensāciju par medicīnas pakalpojumu izmaksām, kas radās OZ nodarītā kaitējuma dēļ, pirmkārt, summu EUR 977 apmērā (ieskaitot PVN) par izmaksām, kas radušās uz šo brīdi, un, otrkārt, provizorisku summu EUR 5 850 apmērā par medicīnas pakalpojumu izmaksām nākotnē;
- piešķirt atlīdzību par nodarīto morālo kaitējumu EUR 20 000 apmērā;
- atlīdzināt juridisko pakalpojumu izmaksas šajā tiesvedībā par summu EUR 35 100 (ieskaitot PVN);
- piespriest EIB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā apelācijas tiesvedībā un Vispārējā tiesā;
- uzdot EIB atsākt procedūru par cilvēka cieņas ievērošanu darbavietā un/vai uzdot EIB priekšsēdētājam pieņemt jaunu lēmumu.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Tiesai ir jāatceļ Vispārējās tiesas 2017. gada 13. jūlija spriedums OZ/Eiropas Investīciju banka (lieta T-607/16), kurā Vispārējā tiesa noraidīja prasību atcelt EIB priekšsēdētāja 2015. gada 16. oktobra lēmumu, kas ir pieņemts saistībā ar procedūru par cilvēka cieņas ievērošanu darbavietā, kas ar OZ 2015. gada 20. maija pieteikumu par cieņas ievērošanu darbā tika uzsākta attiecībā uz F par apgalvojumiem par seksuālu uzmākšanos, ko izmeklēja Izmeklēšanas komiteja, un atcelt Izmeklēšanas komitejas 2015. gada 14. septembra ziņojumu saistībā ar OZ 2015. gada 20. maijā iesniegto pieteikumu par cieņas ievērošanu darbā (turpmāk tekstā attiecīgi – “lēmums un ziņojums”).

Lieta ir saistīta ar OZ izvirzītajiem apgalvojumiem par seksuālu uzmākšanos, kas ir izvirzīti pret priekšnieku F, laikposmā no 2011. līdz 2014. gadam, kas noveda pie tā, ka OZ 2015. gada 20. maijā ierosināja formālu cieņas ievērošanas darbā procedūru.

Saskaņā ar cieņas ievērošanas darbā procedūru Izmeklēšanas komiteja 2014. gada 14. septembrī pieņēma ziņojumu, balstoties uz kuru Eiropas Investīciju bankas priekšsēdētājs pieņēma 2015. gada 16. oktobra lēmumu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka (i) izmeklēšanas procedūrā tika pieļauti vairāki pārkāpumi, it īpaši saistībā ar OZ tiesībām uz taisnīgu tiesu un taisnīgu uzklaušīšanu (kā tās ir paredzētas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – “ECPAK”) 6. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. pantā) un (ii) gan ziņojumā, gan lēmumā ir ietverti vairāki elementi, kuri ne tikai nav atbilstoši OZ sūdzības par seksuālu uzmākšanos izskatīšanai, kuri skar OZ privāto dzīvi un tādējādi būtu izņemami no tiem, vai arī nav atbilstoši un pārsniedz izmeklēšanas apmēru.

Pēc nesekmīga mēģinājuma rast izlīgumu šajā strīdā, tostarp pēc samierināšanās procedūras uzsākšanas, pamatojoties uz Eiropas Investīciju bankas Civildienesta noteikumu 41. pantu (tās nesekmīgais iznākums tika konstatēts 2016. gada 22. aprīlī), OZ, izmantojot advokāta *Me Benoit Maréchal* pārstāvniecību, cēla prasību Eiropas Savienības Civildienesta tiesā par lēmuma un ziņojuma atcelšanu.

Ar 2017. gada 13. jūlija spriedumu Vispārējā tiesa šo prasību noraidīja. Vispārējā tiesa uzskatīja, ka Eiropas Investīciju banka nav pieļāvusi pārkāpumus pret OZ seksuālās uzmākšanās izmeklēšanas procedūrā un noraidīja prasību par zaudējumu atlīdzību.

OZ iesniedz šo apelācijas sūdzību pamatojoties uz Vispārējās tiesas izdarīto Eiropas Savienības tiesību pārkāpumu un vēlas pierādīt EIB atbildību.

- Pirmais pamats: procedūras par cilvēka cieņas ievērošanu darbavietā un ECPAK 6. panta, un Hartas 47. panta pārkāpums, OZ tiesību uz taisnīgu tiesu un taisnīgu uzklaušīšanu princips atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantam un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantam ir ticis pārkāpts, izmeklējot pieteikumu saistībā ar seksuālo uzmākšanos.
- Otrais pamats: ECPAK 8. panta un Hartas 7. panta pārkāpums: neatbilstošu informācijas un komentāru iekļaušana ziņojumā un EIB priekšsēdētāja lēmumā – OZ tiesību uz privāto dzīvi pārkāpums.
- Trešais pamats: pārkāpums saistībā ar liegumu piekļūt tiesai, jo Vispārējā tiesa nelēma balstoties uz iesniegtajiem faktiem un juridisko pamatu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 25. septembrī iesniedza Audiencia Nacional (Spānija) – Nestrade S.A./Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) un Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Lieta C-562/17)

(2017/C 437/22)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Nacional

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Nestrade S.A.*

Atbildētājas: *Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) un Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai varētu tikt precizēta *Petroma* judikatūra (lieta C-271/12) ⁽¹⁾ tādā nozīmē, ka tā pieļauj PVN summu atmaksu, ko lūdz uzņēmums, kurš nav reģistrēts Savienībā, lai gan valsts nodokļu administrācija jau pieņēmusi lēmumu par šīs atmaksas atteikšanu tādēļ, ka uzņēmums nav sniedzis atbildi uz informācijas pieprasījumu attiecībā uz nodokļa maksātāja reģistrācijas numura norādīšanu, ņemot vērā, ka konkrētajā laikā iestādes rīcībā bija minētā informācija, ko pieteicējs bija iesniedzis, atbildot uz citiem pieprasījumiem?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai varētu uzskatīt, ka *Senatex* judikatūras (lieta C-518/14) ⁽²⁾ piemērošanas atpakaļejošs spēks prasa, lai administratīvais akts, ar kuru atteikts atmaksāt attiecīgās PVN summas, tiktu atcelts, ņemot vērā, ka ar minēto aktu vienīgi tiek apstiprināts iepriekšējais administratīvais lēmums par nodokļa atmaksas atteikšanu, kurš ir kļuvis galīgs un kuru AEAT ir pieņēmusi, izmantojot procedūru, kas atšķiras no tiesību aktos šādiem gadījumiem paredzētās procedūras, turklāt ierobežojot atmaksas pieteicēja tiesības tādējādi, kas tas nevar izmantot savas tiesības uz aizstāvību?

⁽¹⁾ Spriedums, 2013. gada 8. maijs, *Petroma Transports u.c.*, C-271/12, EU:C:2013:297.

⁽²⁾ Spriedums, 2016. gada 15. septembris, *Senatex*, C-518/14, EU:C:2016:691.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 28. septembrī iesniedza Conseil d'État (Francija) – Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Lieta C-575/17)

(2017/C 437/23)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA*

Atbildētājs: *Ministre de l'Action et des Comptes publics*

Prejudiciālie jautājumi

- 1° Vai Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 56. un 58. pants, kas ir kļuvuši par Eiropas Savienības darbības līguma 63. un 65. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka neizdevīgās sekas naudas plūsmai, kas tiek radītas ar ieturējumu ienākumu gūšanas vietā no dividendēm, kas izmaksātas nerezidentēm sabiedrībām, kuras darbojas ar zaudējumiem, lai gan no rezidentēm sabiedrībām, kas darbojas ar zaudējumiem, iekasē nodokļus par dividendēm, ko tās saņem, tikai tajā finanšu gadā, kurā tās atsāk strādāt ar peļņu, pati par sevi ir atšķirīga attieksme, kas ir kvalificējama par kapitāla brīvas aprites ierobežojumu?
- 2° Vai šo iespējamo kapitāla brīvas aprites ierobežojumu, kas minēts iepriekšējā jautājumā, attiecībā uz Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 56. un 58. panta, kas kļuvuši par Līguma par Eiropas Savienības darbību 63. un 65. pantu, prasībām var uzskatīt par attaisnotu ar nepieciešamību nodrošināt nodokļu iekasēšanas efektivitāti, jo nerezidentes sabiedrības nav pakļautas Francijas nodokļu administrācijas pārbaudēm, vai ar nepieciešamību saglabāt nodokļu ieturēšanas kompetenču sadalījumu starp dalībvalstīm?
- 3° Gadījumā, ja apstrīdētais ieturējums ienākumu gūšanas vietā var principā tikt pieļauts attiecībā uz kapitāla brīvu apriti:
- vai šīs tiesību normas ir pretrunā ieturējumam ienākumu gūšanas vietā no dividendēm, ko rezidente sabiedrība izmaksā citas dalībvalsts rezidentei sabiedrībai, kura darbojas ar zaudējumiem, ja pēdējā minētā pārtrauc savu darbību, neatsākot strādāt ar peļņu, lai gan rezidentei sabiedrībai šādā situācijā dividendes faktiski netiek apliktas ar nodokļiem?
 - vai šīs tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja pastāv tādi nodokļu piemērošanas noteikumi, ar kuriem ir paredzēta atšķirīga attieksme pret dividendēm atkarībā no tā, vai tās izmaksātas rezidentiem vai nerezidentiem, ir jāsalīdzina katram no tiem uzliktais faktiskais nodokļu slogs saistībā ar šīm dividendēm, kura dēļ kapitāla brīvas aprites ierobežojums, kas izriet no tā, ka šajos noteikumos tikai nerezidentiem ir izslēgta iespēja atskaitīt izdevumus, kas ir tieši saistīti ar pašu dividenžu saņemšanu, varētu tikt uzskatīts par attaisnotu ar piemērojamo nodokļu likmju starpību starp aplikšanu ar nodokļiem atbilstoši vispārējām tiesību normām rezidentiem nākamajā finanšu gadā un ieturējumu ienākumu gūšanas vietā no dividendēm, kas izmaksātas nerezidentiem, ja ar šādu starpību kompensē nodokļa bāzes starpību attiecībā uz samaksāto nodokļa summu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 12. oktobrī iesniedza *Cour de cassation* (Francija) – *Henri Pouvin, Marie Dijoux, Pouvin laulātā/Electricité de France (EDF)*

(Lieta C-590/17)

(2017/C 437/24)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Henri Pouvin, Marie Dijoux, Pouvin laulātā*

Atbildētāja: *Electricité de France (EDF)*

Prejudiciālie jautājumi

- 1.° Vai Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (¹) 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda sabiedrība kā sabiedrība *EDF*, kad tā piešķir darba ņēmējam hipotekāru aizdevumu, kas pieder pie atbalsta pasākumu kopuma īpašuma iegādei un kuru ir tiesības saņemt tikai sabiedrības personāla locekļiem, rīkojas kā piegādātāja vai pārdevēja?

- 2.º Vai iepriekš minētās direktīvas 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda sabiedrība kā sabiedrība *EDF*, kad tā piešķir hipotekāru aizdevumu darba ņēmēja dzīvesbiedram, kurš nav minētās sabiedrības personāla loceklis, bet ir solidārs līdzzaizņēmējs, rīkojas kā piegādātāja vai pārdevēja?
- 3.º Vai iepriekš minētās direktīvas 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tādas sabiedrības kā sabiedrība *EDF* darba ņēmējs, kurš ar to noslēdz līgumu par šādu hipotekāro aizdevumu, rīkojas kā patērētājs?
- 4.º Vai iepriekš minētās direktīvas 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šī darba ņēmēja dzīvesbiedrs, kurš saņem to pašu aizdevumu nevis kā sabiedrības darba ņēmējs, bet kā solidārs līdzzaizņēmējs, rīkojas kā patērētājs?

⁽¹⁾ OV L 95, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 16. oktobrī iesniedza *Cour de cassation* (Francija) – *Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL*/likvidējamās sabiedrības *eBizzuss.com (eBizzuss)* maksātnespējas administratore *MJA*

(Lieta C-595/17)

(2017/C 437/25)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL*

Atbildētāja: likvidējamās sabiedrības *eBizzuss.com (eBizzuss)* maksātnespējas administratore *MJA*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas Nr. 44/2001 ⁽¹⁾ 23. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas atļauj valsts tiesai, kas izskata prasību par zaudējumu atlīdzību, kuru izplatītājs cēlis pret piegādātāju, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 102. pantu, piemērot jurisdikcijas noteikšanas klauzulu, kas paredzēta starp pusēm noslēgtajā līgumā?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Regulas Nr. 44/2001 23. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas atļauj valsts tiesai, kas izskata prasību par zaudējumu atlīdzību, ko izplatītājs cēlis pret piegādātāju, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 102. pantu, piemērot jurisdikcijas noteikšanas klauzulu, kas paredzēta starp pusēm noslēgtajā līgumā, tostarp gadījumā, kad šajā klauzulā nav ietverta tieša atsauce uz strīdiem par atbildību, kas radusies konkurences tiesību pārkāpuma dēļ?
- 3) Vai Regulas Nr. 44/2001 23. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas atļauj valsts tiesai, kas izskata prasību par zaudējumu atlīdzību, ko izplatītājs cēlis pret piegādātāju, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 102. pantu, nepiemērot jurisdikcijas noteikšanas klauzulu, kas paredzēta starp pusēm noslēgtajā līgumā, gadījumā, kad valsts vai Eiropas [Savienības] konkurences iestāde nav konstatējusi nekādu konkurences tiesību pārkāpumu?

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 16. oktobrī iesniedza *Conseil d'État* (Francija) – *Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé*

(Lieta C-596/17)

(2017/C 437/26)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS*

Atbildētāji: *Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai 2011. gada 21. jūnija Direktīva 2011/64/ES⁽¹⁾, ņemot vērā tās 2., 3. un 4. pantā ietvertās tabakas izstrādājumu definīcijas, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek regulētas arī cenas tabakas izstrādājumiem iepakojumos?
- 2) Ja uz iepriekšējo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde, vai 2011. gada 21. jūnija direktīvas 15. pants, ciktāl tajā ir noteikts brīvas cenas noteikšanas tabakas izstrādājumiem princips, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir aizliegts noteikums par šo izstrādājumu cenas noteikšanu par 1 000 vienībām vai 1 000 gramiem, kas izraisa to, ka tabakas izstrādājumu ražotājiem tiek liegts variēt savas cenas atkarībā no iespējamām atšķirībām šo izstrādājumu iepakojumu izmaksās?

⁽¹⁾ Padomes 2011. gada 21. jūnija Direktīva 2011/64/ES par tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūru un likmēm (OV L 76, 24. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 16. oktobrī iesniedza *Giudice di pace di Roma* (Itālija) – *Pina Cipollone/Ministero della Giustizia*

(Lieta C-600/17)

(2017/C 437/27)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Giudice di pace di Roma

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Pina Cipollone*

Atbildētāja: *Ministero della Giustizia*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, strādājot savā amatā, prasītāja miertiesnese ietilpst jēdzienā "noteikta laika darba ņēmējs" Direktīvas 2003/88⁽¹⁾ 1. panta 3. punkta un 7. panta izpratnē, lasot tos kopsakarā ar Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ieviests ar Direktīvu 1999/70⁽²⁾, 2. klauzulu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 2. punktu?

- 2) Vai – gadījumā, ja uz 1. jautājumu atbildams apstiprinoši – Pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ieviests ar Direktīvu 1999/70, 4. klauzulas piemērošanas kontekstā parastais jeb t.s. “togato” [proti, kvalificēts un amatā patstāvīgi iecelts] tiesnesis var tikt uzskatīts par pastāvīgu darba ņēmēju, kas ir salīdzināms ar noteikta laika darba ņēmēju miertiesnesi?
- 3) Vai – gadījumā, ja uz 2. jautājumu atbildams apstiprinoši – parasto tiesnešu pieņemšanas pastāvīgā darbā procedūras atšķirība no atlases procedūrām, kas likumā noteiktas miertiesnešu pieņemšanai darbā uz noteiktu termiņu, ir objektīvs iemesls Pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ieviests ar Direktīvu 1999/70, 4. klauzulas 1. un/vai 4. punkta izpratnē, lai attaisnotu, ka – “dzīvajās tiesībās”, kas rodas *Corte di Cassazione* Apvienotās palātas spriedumā Nr. 13721/2017 un *Consiglio di Stato* 2017. gada 8. aprīļa atzinumā Nr. 464/2017 – miertiesnešiem, kā tas ir uz noteiktu laiku nodarbinātās prasītājas gadījumā, netiek piemēroti tādi paši darba nosacījumi kā salīdzināmajiem uz nenoteiktu laiku nodarbinātajiem parastajiem tiesnešiem, kā arī lai attaisnotu, ka netiek veikti minētā pamat nolīguma, kas ieviests ar Direktīvu 1999/70/EK, 5. klauzulā minētie preventīvie un soda pasākumi uz noteiktu laiku slēgtu darba līgumu ļaunprātīgas izmantošanas izskaušanai un netiek pieņemtas šo pasākumu īstenošanai vajadzīgās valsts tiesību normas, jo Itālijas tiesiskajā regulējumā, pat ne konstitucionālajā, nav tiesību normu, kas leģitimētu vai nu diskrimināciju darba nosacījumu ziņā, vai absolūtu aizliegumu pārvērst miertiesnešu darba tiesiskās attiecības pastāvīgās darba attiecībās, ņemot vērā arīdzan valsts leģislatīvo precedentu (Likumu Nr. 217/1974), kurā jau bija paredzēts pielīdzināt goda tiesnešu (konkrēti *vice pretori onorari* jeb lietas pirmajā instancē vienpersoniski izskatošo tiesnešu vietnieku) darba nosacījumus un pārvērst viņu darba tiesiskās attiecības pastāvīgās?
- 4) Vai – lai kā arī būtu atbildams uz pārējiem jautājumiem – tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta 2. punktam un Eiropas Savienības tiesībās rodamajam neatkarīgas un objektīvas tiesas jēdzienam ir pretrunā, ka miertiesnesis – kurš *in abstracto* ir ieinteresēts lietas izspriešanā par labu prasītājam, kuras vienīgā nodarbošanās ir tieši tādu pašu tiesneša amata pienākumu pildīšana – varētu aizstāt tiesu, kuras piekritībā Itālijā ir izspriests darba strīdus vispār vai strīdus, kuros iesaistīti parastie tiesneši un kas izriet no tā, ka augstākās instances tiesa – *Corte di Cassazione* Apvienotā palāta – ir atteikusies nodrošināt pieprasīto un Eiropas Savienības tiesībās aizsargāto tiesību aizsardzību, šādi liekot tiesai, kuras piekritībā loģiski būtu izskatīt šo jautājumu (proti, *Tribunale del lavoro* [darba lietu tiesai] vai *Tribunale amministrativo regionale* [reģionālajai administratīvajai tiesai]) pēc pieprasījuma noliegt, ka lieta ir tās piekritībā vai pakļautībā, lai arī pašas šīs tiesības – proti, samaksa par ikgadējo atvaļinājumu, kas tiek prasīta prasībā – izriet no Eiropas Savienības tiesībām, kas ir saistošas Itālijas valsts tiesībām un pārākas pār tām? Gadījumā ja Tiesa konstatētu Hartas 47. panta pārkāpumu, tiek turklāt lūgts norādīt, kādi tiesībaizsardzības līdzekļi valsts tiesībās ir izmantojami, lai novērstu to, ka Savienības primāro tiesību normas pārkāpuma gadījumā valsts tiesību sistēmā tiek pilnībā liegta iespēja izskatāmās lietas apstākļos aizsargāt pamattiesības, kas Savienības tiesībās tiek garantētas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV 2003, L 299, 9. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīva 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 175, 43. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 19. oktobrī iesniedza *Tribunal de première instance de Liège* (Belģija) – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune/Belģijas valsts

(Lieta C-602/17)

(2017/C 437/28)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Liège

Pamatlietas puses

Prasītāji: Benoît Sauvage, Kristel Lejeune

Atbildētāja: Belģijas valsts

Prejudiciālais jautājums

Vai starp Beļģiju un Luksemburgas Lielhercogisti 1970. gada 17. septembrī noslēgtās Konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu 15. panta 1. punkts, ko interpretē tādējādi, ka ar to var ierobežot ienākumu gūšanas valsts tiesības uzlikt nodokli atlīdzībai, ko ir guvis Beļģijā rezidējošs darba ņēmējs, kas ir nodarbināts pie Luksemburgas darba devēja, samērīgi ar Luksemburgas teritorijā veikto darbu un ko interpretē tādējādi, ka ar to piešķir nodokļu uzlikšanas tiesības rezidences valstij attiecībā uz pārējām atlīdzībām, kas gūtas par ārpus Luksemburgas teritorijas veikto darbu, un ko interpretē kā prasību pēc darba ņēmēja pastāvīgas fiziskas atrašanās ikdienā darba devēja darba vietā, lai gan netiek apstrīdēts, ka darba ņēmējs tur regulāri dodas saskaņā ar elastīgu tiesas vērtējumu, pamatojoties uz objektīviem un pārbaudāmiem faktiem, un ko interpretē kā tiesām noteiktu pienākumu izvērtēt abās valstīs katru dienu veikto darba pienākumu esamību un nozīmīgumu, lai noteiktu to samērīgi atbilstošo daļu no 220 darba dienām, ir pretrunā Līguma par Eiropas Savienības darbību 45. pantam tādējādi, ka ar to tiek radīti ar nodokļiem saistīti šķēršļi, kas kavē pārrobežu darbību, un tas ir pretrunā vispārējam tiesiskās noteiktības principam, jo ar to neparedz stabilu un drošu režīmu attiecībā uz atbrīvojumu no nodokļiem visām atlīdzībām, ko Beļģijas rezidents guvis atbilstoši līgumam ar darba devēju, kura faktiskās vadības centrs atrodas Luksemburgas Lielhercogistē, un tas ir pakļauts nodokļu dubultās uzlikšanas riskam attiecībā uz visiem ienākumiem vai to daļu, kā arī neprognozējamam nodokļu režīmam bez jebkādas tiesiskās noteiktības?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 20. oktobrī iesniedza Supreme Court of the United Kingdom (Apvienotā Karaliste) – Peter Bosworth, Colin Hurley/Arcadia Petroleum Limited u.c.

(Lieta C-603/17)

(2017/C 437/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court of the United Kingdom

Pamatlietas puses

Prasītāji: Peter Bosworth, Colin Hurley

Atbildētājas: Arcadia Petroleum Limited u.c.

Prejudiciālie jautājumi

1. Kāds ir kritērijs, lai noteiktu, vai prasība, ko darba devējs cēlis pret darba ņēmēju vai bijušo darba ņēmēju (turpmāk tekstā – “darba ņēmējs”), ir “lietas, kas attiecas uz” atsevišķiem darba līgumiem Lugano konvencijas II sadaļas 5. iedaļas (18.–21. pants) izpratnē?

(1) Vai, lai darba devēja celta prasība pret darba ņēmēju ietilptu [Lugano konvencijas] 18.–21. panta piemērošanas jomā, pietiek ar to, ka par pārmesto rīcību darba devējs varētu arī celt prasību saistībā ar darba ņēmēja atsevišķā darba līguma pārkāpumu – pat ja prasība, ko cēlis darba devējs, nav pamatota ar, tajā netiek pārņemts vai izvirzīts jebkāds šī līguma pārkāpums, taču tā (piemēram) ir balstīta uz vienu vai vairākiem pamatiem, kas minēti faktu un jautājumu izklāsta 26. un 27. punktā?

(2) Pakārtoti, vai pareizais kritērijs ir tāds, ka darba devēja celta prasība pret darba ņēmēju ietilpst [Lugano konvencijas] 18.–21. panta piemērošanas jomā tikai tad, ja saistības, ar kurām ir pamatota prasība, faktiski ir līgumsaistības? Ja šis ir pareizais kritērijs, vai prasība, kura ir pamatota tikai ar tādu saistību neievērošanu, kuras neizriet no darba līguma (un attiecīgajā gadījumā nav saistība, kam darba ņēmējs “brīvpātīgi piekritis”), neietilpst 5. iedaļas piemērošanas jomā?

(3) Ja neviens no minētajiem kritērijiem nav pareizs, tad kāds ir pareizais kritērijs?

2. Ja sabiedrība ar fizisku personu noslēdz "līgumu" (Lugano konvencijas 5. panta 1. punkta izpratnē), kādā mērā ir nepieciešams, lai starp sabiedrību un fizisko personu pastāvētu padotības attiecības, lai šo līgumu varētu uzskatīt par "atsevišķu darba līgumu" 5. iedaļas izpratnē? Vai šādas attiecības pastāv gadījumā, ja fiziskā persona var noteikt (un faktiski nosaka) ar šo sabiedrību noslēgtā līguma noteikumus un viņai ir kontrole, kā arī autonomija pār sabiedrības ikdienas pārvaldības darbībām un savu paša pienākumu izpildi, taču šīs sabiedrības akcionāriem ir tiesības izbeigt šīs attiecības?
3. Ja Lugano konvencijas II sadaļas 5. iedaļa ir piemērojama vienīgi prasībām, kuras, izņemot 5. iedaļu, ietilptu Lugano konvencijas 5. panta 1. punkta piemērošanas jomā, kāds ir pareizais kritērijs, lai noteiktu, vai prasība ietilpst 5. panta 1. punkta piemērošanas jomā?
- (1) Vai pareizais kritērijs ir tāds, ka prasība ietilpst 5. panta 1. punkta piemērošanas jomā, ja pārmesto rīcību var uzskatīt par līguma pārkāpumu, pat ja prasība, ko faktiski cēlis darba devējs, nav pamatota ar, tajā netiek pārmests vai izvirzīts jebkāds šī līguma pārkāpums?
- (2) Pakārtoti, vai pareizais kritērijs ir tāds, ka prasība ietilpst 5. panta 1. punkta piemērošanas jomā tikai tad, ja saistības, ar kurām tā faktiski ir pamatota, ir līgumsaistības? Ja šis ir pareizais kritērijs, vai prasība, kura ir balstīta tikai uz tādu saistību neievērošanu, kas neizriet no darba līguma (un attiecīgajā gadījumā nav saistība, kam darba ņēmējs "brīvprātīgi piekritis"), neietilpst 5. iedaļas piemērošanas jomā?
- (3) Ja neviens no minētajiem kritērijiem nav pareizs, tad kāds ir pareizais kritērijs?
4. Apstākļos, kuros:
- (1) gan sabiedrība A, gan sabiedrība B ietilpst vienā sabiedrību grupā;
- (2) atbildētājs X *de facto* pilda sabiedrību grupas galvenā izpilddirektora funkcijas (kā to P. Bosworth darīja *Arcadia Group*; fakti un jautājumu izklāsts, 14. punkts); X ir nodarbināts vienā no grupas sabiedrībām, proti sabiedrībā A (tātad ir sabiedrības A darbinieks) (kā tas laiku pa laikam bija P. Bosworth gadījumā, kā minēts fakti un jautājumu izklāstā, 15. punkts); un, raugoties no valsts tiesību viedokļa, nav sabiedrības B darbinieks;
- (3) sabiedrība A ceļ prasības pret X, un šīs prasības ietilpst [Lugano konvencijas] 18.–21. pantā; un
- (4) cita šīs pašas grupas sabiedrība, proti, sabiedrība B, arī ceļ prasības pret X saistībā ar to pašu rīcību, kas ir tās prasības pamatā, ko sabiedrība A cēlusi pret X;
- Kāds ir pareizais kritērijs, lai noteiktu, vai sabiedrības B celtās prasības ietilpst [Lugano konvencijas] 5. iedaļas piemērošanas jomā? It īpaši:
- (1) Vai atbilde ir atkarīga no tā, vai starp X un sabiedrību B bija "atsevišķs darba līgums" 5. iedaļas izpratnē, un ja tā, tad kāds ir pareizais kritērijs, lai noteiktu, vai pastāvēja šāds līgums?
- (2) Vai sabiedrība B ir uzskatāma par X "darba devēju" Lugano konvencijas II sadaļas 5. iedaļas izpratnē, un/vai sabiedrības B prasības pret X (skat. iepriekš 4. punkta 4. apakšpunktu) ietilpst 18.–21. panta piemērošanas jomā tāpat kā sabiedrības A prasības pret X ietilpst 18.–21. panta piemērošanas jomā? It īpaši:
- (a) Vai sabiedrības B prasība ietilpst 18. panta piemērošanas jomā tikai tad, ja saistības, ar kurām tā faktiski ir pamatota, ir saistības, kas izriet no darba līguma, ko sabiedrība B noslēgusi ar X?
- (b) Pakārtoti, vai prasība ietilpst 18. panta piemērošanas jomā, ja prasībā pārmestā rīcība būtu uzskatāma par saistību, kas izriet no darba līguma, ko sabiedrība A noslēgusi ar X, neievērošanu?
- (3) Ja neviens no minētajiem kritērijiem nav pareizs, tad kāds ir pareizais kritērijs?

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2017. gada 7. novembra spriedums – *Frame/EUIPO – Bianca-Moden*
("BIANCALUNA")

(Lieta T-627/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "BIANCALUNA" reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme "bianca" — Procesuālā ekonomija — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Preču identiskums — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2017/C 437/30)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Frame Srl* (*San Giuseppe Vesuviano*, Itālija) (pārstāvji – E. Montelione, M. Borghese, un R. Giordano, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – S. Bonne)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Bianca-Moden GmbH & Co. KG* (*Ochtrup*, Vācija) (pārstāvis – P. Lange, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2015. gada 7. augusta lēmumu lietā R 2952/2014-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Bianca-Moden* un *Frame*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Frame Srl* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 68, 22.2.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 7. novembra spriedums – *Frame/EUIPO – Bianca-Moden* ("Biancaluna")

(Lieta T-628/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "Biancaluna" reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme "bianca" — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Preču identiskums — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2017/C 437/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Frame Srl* (*San Giuseppe Vesuviano*, Itālija) (pārstāvji – E. Montelione, M. Borghese, un R. Giordano, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – S. Bonne)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Vācija) (pārstāvis – P. Lange, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2015. gada 7. augusta lēmumu lietā R 2720/2014-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Bianca-Moden un Frame

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2015. gada 7. augusta lēmumu lietā R 2720/2014-5;
- 2) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina Frame Srl tiesāšanās izdevumus;
- 3) Bianca-Moden GmbH & Co. KG sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 7, 11.1.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 8. novembra spriedums – De Nicola/Padome un Eiropas Savienības Tiesa

(Lieta T-42/16) ⁽¹⁾

Ārpuslīgumiskā atbildība — Civildienests — EIB personāls — Norādes saistībā ar lāzerterapiju — Pamattiesību hartas 47. pants — Saprātīgs termiņš — Noteikumu par lietas taisnīgu izskatīšanu neievērošana — Mantiskais kaitējums — Morālais kaitējums — Prasītāja prasījumi lietā, kas tiek izskatīta Civildienesta tiesā — Daļēja lietas nodošana Vispārējai tiesai

(2017/C 437/32)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburģa) (pārstāvji – sākotnēji L. Isola un G. Isola, vēlāk G. Ferabecoli, advokāti)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – E. Rebasti un M. Veiga) un Eiropas Savienības Tiesa (pārstāvji – sākotnēji J. Inghelram, P. Giusta un L. Tonini Alabiso, vēlāk J. Inghelram)

Priekšmets

Prasība saskaņā ar LESD 268. pantu atlīdzināt prasītāja iespējami ciestos zaudējumus, kas nodarīti, pirmkārt, tādēļ, ka Savienības likumdevējs pieņēmis konkrētas norādes attiecībā uz lāzerterapiju, otrkārt, tādēļ, ka Eiropas Civildienesta tiesā un Vispārējā tiesā tiesvedības par viņa prasību atlīdzināt medicīniskos izdevumus saistībā ar lāzerterapiju ilgums bija pārmērīgs, treškārt, tādēļ, ka šīs tiesvedības, iespējams, nebija taisnīgas, un, ceturtkārt, tādēļ, ka Civildienesta tiesa un Vispārējā tiesa ir likušas viņam celt virkni prasību

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Carlo De Nicola sedz tiesāšanās izdevumus šajā instancē gan Eiropas Civildienesta tiesā, gan Eiropas Savienības Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ OV C 279, 24.8.2015 (lieta sākotnēji reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-82/15).

Vispārējās tiesas 2017. gada 8. novembra spriedums – De Nicola/Eiropas Savienības Tiesa

(Lieta T-99/16) ⁽¹⁾

Ārpuslīgumiskā atbildība — Civildienests — EIB personāls — Psiholoģiska vardarbība — Noteikumu par lietas taisnīgu izskatīšanu neievērošana — Pamattiesību hartas 47. pants — Saprātīgs termiņš — Prasījumi par kaitējuma atlīdzību, kas izvirzīti Civildienesta tiesas izskatīšanā esošas prasības ietvaros — Daļēja lietas nodošana Vispārējai tiesai

(2017/C 437/33)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburga) (pārstāvji – sākotnēji L. Isola un G. Isola, vēlāk G. Ferabecoli, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Tiesa (pārstāvji – sākotnēji J. Inghelram, P. Giusta un L. Tonini Alabiso, vēlāk J. Inghelram)

Priekšmets

Prasība saskaņā ar LESD 268. pantu atlīdzināt prasītāja iespējami ciestos zaudējumus, kas nodarīti, pirmkārt, tādēļ, ka pret viņu, no vienas puses, tika vērsta psiholoģiska vardarbība no Eiropas investīciju bankas (EIB) puses, un, no otras puses, tiesvedības Eiropas Civildienesta tiesā un Vispārējā tiesā, kurās prasītājs bija lietas dalībnieks, iespējams, nebija taisnīgas, un, otrkārt, šīs tiesvedības bija pārmērīgi ilgas.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Carlo De Nicola sedz tiesāšanās izdevumus šajā instancē gan Eiropas Civildienesta tiesā, gan Eiropas Savienības Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ OV C 414, 14.12.2015 (lieta sākotnēji reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-100/15).

**Vispārējās tiesas 2017. gada 7. novembra spriedums – Mundipharma/EUIPO – Multipharma
("MULTIPHARMA")**

(Lieta T-144/16) ⁽¹⁾

**Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes
"MULTIPHARMA" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme
"MUNDIPHARMA" — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/
2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts**

(2017/C 437/34)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mundipharma AG (Bāzele, Šveice) (pārstāvis – F. Nielsen, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – H. Kunz)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Multipharma SA (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji – P. Goldenbaum un I. Rohr, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 22. janvāra lēmumu lietā R 2950/2014–1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Mundipharma un Multipharma

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 22. janvāra lēmumu lietā R 2950/2014–1;
- 2) EUIPO sedz savus, kā arī atļūdzina Mundipharma AG tiesāšanās izdevumus, tostarp nepieciešamos izdevumus, kas Mundipharma radušies procesā EUIPO Apelācijas padomē;
- 3) Multipharma SA sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 191, 30.5.2016.

**Vispārējās tiesas 2017. gada 8. novembra spriedums – Oakley/EUIPO – Xuebo Ye (Pārtrauktas elipses
attēls)**

(Lieta T-754/16) ⁽¹⁾

**Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kurā
attēlots siluets pārtrauktas elipses formā, reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska
preču zīme, kurā attēlota elipse — Relatīvi atteikuma pamati — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta
1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts (tagad – Regulas (EK) 2017/1001 8. panta 1. punkta
b) apakšpunkts un 5. punkts)**

(2017/C 437/35)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – E. Ochoa Santamaría un V. Rodríguez Pombo, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – S. Palmero Cabezas)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Xuebo Ye (Wenzhou, Ķīna)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 31. augusta lēmumu lietā R 2608/2015-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Oakley un Xuebo Ye.

Rezolutīvā daļa

- 1) atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 31. augusta lēmumu lietā R 2608/2015-4 daļā, kurā ir atstāts spēkā Iebildumu nodaļas lēmums un noraidīti iebildumi, ciktāl tie ir balstīti uz pamatu, kas paredzēts Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā (tagad – Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 14. jūnija Regulas (EK) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts);
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 14, 16.1.2017.

Vispārējās tiesas 2017. gada 8. novembra spriedums – Isocell/EUIPO – iCell (“iCell.”)

(Lieta T-776/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “iCell.” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Isocell”, agrāka starptautiska vārdiska preču zīme “Isocell” un agrākas starptautiska un valsts vārdiskas preču zīmes “ISOCELL” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (EK) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2017/C 437/36)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Austrija) (pārstāvis – C. Thiele, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – A. Schifko)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: iCell AB (Älvdalen, Zviedrija) (pārstāvis – J. Kroher, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 15. septembra lēmumu lietā R 2496/2015-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Isocell un iCell.

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt;

2) Isocell GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 14, 16.1.2017.

Vispārējās tiesas 2017. gada 8. novembra spriedums – Isocell/EUIPO – iCell (“iCell. Insulation Technology Made in Sweden”)

(Lieta T-777/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “iCell. Insulation Technology Made in Sweden” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Isocell”, agrāka starptautiska vārdiska preču zīme “Isocell” un agrākas starptautiska un valsts vārdiskas preču zīmes “ISOCELL” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (EK) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2017/C 437/37)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Austrija) (pārstāvis – C. Thiele, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – A. Schifko)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: iCell AB (Älvdalen, Zviedrija) (pārstāvis – J. Kroher, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 28. jūlija lēmumu lietā R 181/2016-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Isocell un iCell.

Rezolutīvā daļa

1) prasību noraidīt;

2) Isocell GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 14, 16.1.2017.

Vispārējās tiesas 2017. gada 8. novembra spriedums – Steiniger/EUIPO – ista Deutschland (“IST”)

(Lieta T-80/17) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “IST” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “ISTA” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Konkrētā sabiedrības daļa — Preču un pakalpojumu līdzība — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2017/C 437/38)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ingo Steiniger (Nümbrecht, Vācija) (pārstāvis – K. Schulze Horn, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – V. Mensing un A. Schifko)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: ista *Deutschland GmbH* (Essen, Vācija) (pārstāvis – F. Lindenberg, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 1. decembra lēmumu lietā R 2242/2015-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp ista *Deutschland* un *I. Steiniger*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Ingo Steiniger* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 112, 10.4.17.

Prasība, kas celta 2017. gada 11. septembrī – *Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija/VNV*

(Lieta T-623/17)

(2017/C 437/39)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija* (Madride, Spānija) (pārstāvis – R. Ariño Sánchez, advokāts)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto aktu;
- jebkurā gadījumā noteikt pienākumu piešķirt līguma slēgšanas tiesības pakalpojumu sniegšanai, lai veiktu galīgo vērtējumu un vērtējumu atbilstoši Regulas 806/2014 20. panta 16.–19. punktam, atlases procedūrā konkursa kārtībā, kurā nevarēs piedalīties eksperts, kurš sniedza provizorisko *Banco [Popular Español]* vērtējumu, atzīstot ar sākotnējo aktu zaudējumus cietušo personu tiesības tikt uzklautām vērtēšanas *a posteriori* procesa gaitā, pēc piekļuves visai administratīvā procesa lietai, un tiesības saņemt lielāku ekvivalentu, kas varētu tikt noteikts [pēc vērtēšanas] *a posteriori*, kura samaksa ir jāveic *Banco [Popular Español]* ieguvējai (*Banco de Santander*) vai, pakārtoti, VNV;
- neatkarīgi no prasījuma II un kā papildlūgums prasījumam I, piespriest VNV izmaksāt PSN naudas summu 276 201,42 euro apmērā, pieskaitot tai likumiskos procentus, skaitot no šī prasības pieteikuma datuma.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kuri ir izvirzīti lietās: T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía un Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Vienotā noregulējuma valde, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno* un SFL/Vienotā noregulējuma valde, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-483/17 *García Suárez* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-484/17 *Fidesban* un citi/Vienotā noregulējuma valde, T-497/17 *Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde un T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde.

Prasība, kas celta 2017. gada 27. septembrī – *Anabi Blanga/EUIPO – Polo/Lauren* (“HPC POLO”)

(Lieta T-657/17)

(2017/C 437/40)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Gidon Anabi Blanga* (Mehiko, Meksika) (pārstāvis – *M. Sanmartín Sanmartín*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *The Polo/Lauren Company LP* (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “HPC POLO” – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 531 462

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 14. jūnija lēmums lietā R 2368/2016-1

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO segt savus, kā arī atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 21. septembrī – *Alkarim for Trade and Industry*/Padome

(Lieta T-667/17)

(2017/C 437/41)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Alkarim for Trade and Industry LLC* (Tal Kurdi, Sīrija) (pārstāvji – *J.-P. Buyle* un *L. Cloquet*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2017. gada 10. jūlija Lēmumu (KĀDP) 2017/1245, ar ko īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes 2017. gada 10. jūlija Īstenošanas regulu (ES) 2017/1241, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā, ciktāl tā attiecas uz prasītāju;
- piespriest Padomei atļūdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā instancē, tostarp prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda faktu vērtējumā, ciktāl Padome nekādi neesot pierādījusi, ka prasītāja ir starptautiski atzīts Sīrijas konglomerāts.

Prasītāja apgalvo, ka šis pilnībā kļūdainais apgalvojums atklājot vairākas saturiskas neprecizitātes Padomes pieejā.

Turklāt prasītāja uzskata, ka tā esot pierādījusi, ka tā nav liela sabiedrība, bet gan atbilst maza vai vidēja uzņēmuma definīcijai atbilstoši Eiropas Savienības tiesību aktiem, un ka tai neesot nekādas starptautiskas reputācijas.

Tā arī uzskata, ka Padome neesot ņēmusi vērā ne 2017. gada 6. aprīļa spriedumu *Alkarim for Trade and Industry*/Padome (T-35/15, nav publicēts, EU:T:2017:262), ne arī 2017. gada 11. maija spriedumu *Abdulkarim*/Padome (T-304/15, nav publicēts, EU:T:2017:327), kuros Vispārējā tiesa atcēla sankcijas pret prasītāju un *Wael Abdulkarim* Padomes pieļauto acīmredzamo kļūdu vērtējumā dēļ.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots vispārīgā samērīguma principa pārkāpums, ciktāl:

- apstrīdēto pasākumu rezultātā tikšot pārtraukta prasītājas starptautiskā tirdzniecība, ņemot vērā to, ka būtiska daļa darījumu tai ir ar Eiropas piegādātājiem un klientiem;

- turklāt apstrīdēto pasākumu rezultātā daudzi agrākie un tagadējie līgumi nepamatoti zaudēšot savu spēku, tādējādi nepamatoti izraisot prasītājas līgumisko un kvazidelikta rakstura atbildību attiecībā pret tās klientiem un līgumslēdzējam pusēm. Prasītāja uzskata, ka šādas sankcijas ir pilnībā nesamērīgas.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots nesamērīgs tiesību uz īpašumu un tiesību veikt profesionālo darbību pārkāpums, jo Padome ar noteiktajām sankcijām nenovēršami esot apdraudējusi prasītājas tiesības uz īpašumu, kā arī tās tiesības veikt saimniecisko darbību, kas ir pretēji Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas pirmajam papildprotokolam. Prasītāja uzskata, ka tai nevar tikt liegts brīvi rīkoties ar savu īpašumu un ekonomisko brīvību, kas pamatojot strīdīgo pasākumu, ciktāl tie uz to attiecas, atcelšanu.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota pilnvaru nepareiza izmantošana, jo Padomes veiktajiem pasākumiem neesot nekādas ietekmes uz Sīrijas režīmu un prasītāja vienmēr esot bijusi neatkarīga no valdošajām aprindām. Līdz ar to tā uzskata, ka Padomes noteiktās sankcijas neesot ne pamatotas, ne arī attiecībā uz tām ir iesniegti pierādījumi, un tās neattiecas uz Sīrijas režīmu, bet gan vienīgi uz prasītāju tādu iemeslu dēļ, par kuriem tā nezina.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 296. panta otrajā daļā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums. Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka pamatojums, ko Padome sniegusi attiecībā uz apstrīdētajiem pasākumiem, esot eliptisks un tajā neesot atsaucies uz nevienu konkrētu atbilstošu pierādījumu, kas ļautu prasītājai saprast, kādēļ tā tiek uzskatīta par "starptautiski atzītu Sīrijas konglomerātu, kas ir saistīts ar *Wael Abdulkarim*, kurš ir iekļauts sarakstā kā svarīgs uzņēmējs, kas darbojas Sīrijā."

Prasība, kas celta 2017. gada 11. oktobrī – *Man Truck & Bus/EUIPO – Halla Holdings* ("MANDO")

(Lieta T-698/17)

(2017/C 437/42)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Man Truck & Bus AG* (Minhene, Vācija) (pārstāvis – C. Röhl, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Halla Holdings Corp.* (Yongin-si, Koreja)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "MANDO" – reģistrācijas pieteikums Nr. 11 276 144

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 13. jūlija lēmums lietā R 1919/2016–1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 12. oktobrī – *Kipra/EUIPO – Papouis Dairies* ("Papouis Halloumi")

(Lieta T-703/17)

(2017/C 437/43)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kipras Republika (pārstāvji – V. Marsland, Solicitor, un S. Malynicz, QC)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Papouis Dairies LTD* (Nikosija, Kipra)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības krāsaina grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “Papouis Halloumi” – reģistrācijas pieteikums Nr. 11 176 344

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2017. gada 3. augusta lēmums lietā R 2924/2014-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un otrai procesa dalībniecei segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 12. oktobrī – OPS Újpest/Komisija

(Lieta T-708/17)

(2017/C 437/44)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (Budapešta, Ungārija) (pārstāvis – L. Szabó, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- galvenokārt – atzīt, ka Komisijas 2011. gada 20. jūlija Lēmumā SA. 29432 – CP 290/2009 – Ungārija – “Atbalsts darba ņēmēju ar invaliditāti nodarbinātībai, kas esot nelikumīgs tiesiskā regulējuma diskriminējošā rakstura dēļ” un Komisijas 2017. gada 25. janvāra Lēmumā SA.45498 (FC/2016) – “OPS Újpest-lift Kft. sūdzība par valsts atbalstu, kas laikā no 2006. līdz 2012. gadam piešķirts uzņēmumiem, kuri nodarbina darba ņēmējus ar invaliditāti” (turpmāk tekstā – “apstrīdētie lēmumi”) valsts atbalsta saderība nav atzīta, pamatojoties uz LESD 107. panta 1. punktu;
- pakārtoti – atzīt, ka apstrīdētie lēmumi nav prasītājam juridiski saistoši akti tās celtajā prasībā pret *Emberi Erőforrások Minisztériuma* (Cilvēkresursu ministrija, Ungārija) par zaudējumu atlīdzību, kura ar numuru 28. P. 21.072/2016 (vēlāk – 28. P. 21.143/2017) tiek izskatīta *Fővárosi Törvényszék* (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija), jo tā savu prasījumu balsta uz LESD 107. panta 1. punkta pārkāpumu, nevis uz LESD 107. panta 3. punkta pārkāpumu;
- gadījumā, ja apstrīdētie lēmumi būtu kvalificējami kā prasītājam juridiski saistoši akti tās celtajā prasībā par zaudējumu atlīdzību, kas pamatota ar LESD 107. panta 1. punkta pārkāpumu, atzīt apstrīdētos lēmumus par spēkā neesošiem, jo ar Ungārijas iestāžu piešķirto atbalstu ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts.

Pamati un galvenie argumenti

Katra savas prasības prasījuma pamatojumam prasītāja norāda vienu pamatu.

1. Pirmā prasījuma juridiskais pamatojums

- Apstrīdētajos lēmumos valsts atbalsta saderība nav atzīta, pamatojoties uz LESD 107. panta 1. punktu; šī iemesla dēļ šie lēmumi nav juridiski saistoši akti attiecībā uz prasību atlīdzināt zaudējumus, kuru prasītāja pret *Emberi Erőforrások Minisztériuma* (Cilvēkresursu ministrija, Ungārija) ir cēlusi *Fővárosi Törvényszék* (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija).

2. Otrā prasījuma juridiskais pamatojums

- Apstrīdētajos lēmumos Komisija ir atzinusi valsts atbalsta saderību nevis, pamatojoties uz LESD 107. panta 1. punktu, uz kuru atsaucas prasītāja, bet gan, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punktu. Līdz ar to šiem lēmumiem nav nozīmes saistībā ar prasījuma, kas izvirzīts prasībā par zaudējumu atlīdzību, kura tiek izskatīta *Fővárosi Törvényszék* (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija), juridisko pamatojumu un tie nav prasītājai juridiski saistoši akti.

3. Trešā prasījuma juridiskais pamatojums

- Prasītāja uzskata, ka apstrīdētie lēmumi nav spēkā, jo Ungārijas iestādes ir piešķirušas nelikumīgu atbalstu, ar kuru tiek pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts un par kuru atbilstoši LESD 108. panta 3. punktam bija jāinformē Komisija. Lai pamatotu atbalsta nelikumību, prasītāja atsaucas uz Komisijas paziņojumu par valsts atbalsta jēdzienu, kā minēts [LESD] 107. panta 1. punktā⁽¹⁾, un uz Komisijas 2008. gada 6. augusta Regulu (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot [LESD 107. un 108.] pantu (vispārējā grupu atbrīvojuma regula)⁽²⁾.

⁽¹⁾ OV 2016, C 262, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2008, L 214, 3. lpp.

Prasība, kas celta 2017. gada 13. oktobrī – M-Sasz/Komisija

(Lieta T-709/17)

(2017/C 437/45)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: M-Sansz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft. (Pēča, Ungārija) (pārstāvis – L. Szabó, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- galvenokārt – atzīt, ka Komisijas 2011. gada 20. jūlija Lēmumā SA.29432 — CP 290/2009 – Ungārija – “Atbalsts darba ņēmēju ar invaliditāti nodarbinātībai, kas esot nelikumīgs tiesiskā regulējuma diskriminējošā rakstura dēļ” un Komisijas 2017. gada 25. janvāra Lēmumā SA.45498 (FC/2016) – “OPS Újpest-lift Kft. sūdzība par valsts atbalstu, kas laikā no 2006. līdz 2012. gadam piešķirts uzņēmumiem, kuri nodarbina darba ņēmējus ar invaliditāti” (turpmāk tekstā – “apstrīdētie lēmumi”), valsts atbalsta saderība nav atzīta, pamatojoties uz LESD 107. panta 1. punktu;

- pakārtoti – atzīt, ka apstrīdētie lēmumi nav prasītājam juridiski saistoši akti tās celtajā prasībā pret *Emberi Erőforrások Minisztériuma* (Cilvēkresursu ministrija, Ungārija) par zaudējumu atlīdzību, kura ar numuru 23. P. 25.843/2016 tiek izskatīta *Fővárosi Törvényszék* (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija), un ka šī iemesla dēļ prasītāja netiek skarta tieši un individuāli, jo tā savu prasījumu balsta uz LESD 107. panta 1. punkta pārkāpumu, nevis uz LESD 107. panta 3. punkta pārkāpumu;
- gadījumā, ja apstrīdētie lēmumi būtu kvalificējami kā prasītājam juridiski saistoši akti tās celtajā prasībā par zaudējumu atlīdzību, kas pamatota ar LESD 107. panta 1. punkta pārkāpumu, atzīt apstrīdētos lēmumus par spēkā neesošiem, jo ar Ungārijas iestāžu piešķirto atbalstu ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts.

Pamati un galvenie argumenti

Katra savas prasības prasījuma pamatojumam prasītāja norāda vienu pamatu.

1. Pirmā prasījuma juridiskais pamatojums

- Apstrīdētajos lēmumos valsts atbalsta saderība nav atzīta, pamatojoties uz LESD 107. panta 1. punktu; šī iemesla dēļ šie lēmumi nav juridiski saistoši akti attiecībā uz prasību atlīdzināt zaudējumus, kuru prasītāja pret *Emberi Erőforrások Minisztériuma* (Cilvēkresursu ministrija, Ungārija) ir cēlusi *Fővárosi Törvényszék* (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija).

2. Otrā prasījuma juridiskais pamatojums

- Apstrīdētajos lēmumos Komisija ir atzinusi valsts atbalsta saderību nevis, pamatojoties uz LESD 107. panta 1. punktu, uz kuru atsaucas prasītāja, bet gan, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punktu. Līdz ar to šiem lēmumiem nav nozīmes saistībā ar prasījumu, kas izvirzīts prasībā par zaudējumu atlīdzību, kura tiek izskatīta *Fővárosi Törvényszék* (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija), un tie nav prasītājam juridiski saistoši akti.

3. Trešā prasījuma juridiskais pamatojums

- Prasītāja uzskata, ka apstrīdētie lēmumi nav spēkā, jo Ungārijas iestādes ir piešķirušas nelikumīgu valsts atbalstu, ar kuru tiek pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts un par kuru atbilstoši LESD 108. panta 3. punktam bija jāinformē Komisija. Lai pamatotu atbalsta nelikumību, prasītāja atsaucas uz Komisijas paziņojumu par valsts atbalsta jēdzienu, kā minēts [LESD] 107. panta 1. punktā⁽¹⁾, un uz Komisijas 2008. gada 6. augusta Regulu (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot [LESD 107. un 108.] pantu (vispārējā grupu atbrīvojuma regula)⁽²⁾.

⁽¹⁾ OV 2016, C 262, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2008, L 214, 3. lpp.

Prasība, kas celta 2017. gada 13. oktobrī – Lux-Rehab Non-Profit/Komisija

(Lieta T-710/17)

(2017/C 437/46)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: LUX-REHAB Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Sombatheja, Ungārija) (pārstāvis – L. Szabó, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- galvenokārt – atzīt, ka Komisijas 2011. gada 20. jūlija Lēmumā SA. 29432 – CP 290/2009 – Ungārija – “Atbalsts darba ņēmēju ar invaliditāti nodarbinātībai, kas esot nelikumīgs tiesiskā regulējuma diskriminējošā rakstura dēļ” un Komisijas 2017. gada 25. janvāra Lēmumā SA.45498 (FC/2016) – “OPS Újpest-lift Kft. sūdzība par valsts atbalstu, kas laikā no 2006. līdz 2012. gadam piešķirts uzņēmumiem, kuri nodarbina darba ņēmējus ar invaliditāti” (turpmāk tekstā – “apstrīdētie lēmumi”) valsts atbalsta saderība nav atzīta, pamatojoties uz LESD 107. panta 1. punktu;
- pakārtoti – atzīt, ka apstrīdētie lēmumi nav prasītājam juridiski saistoši akti tās celtajā prasībā pret *Emberi Erőforrások Minisztériuma* (Cilvēkresursu ministrija, Ungārija) par zaudējumu atlīdzību, kura ar numuru 66. P. 22.195/2017 tiek izskatīta *Fővárosi Törvényszék* (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija), un ka šī iemesla dēļ prasītāja netiek skarta tieši un individuāli, jo tā savu prasījumu balsta uz LESD 107. panta 1. punkta pārkāpumu, nevis uz LESD 107. panta 3. punkta pārkāpumu;
- gadījumā, ja apstrīdētie lēmumi būtu kvalificējami kā prasītājam juridiski saistoši akti tās celtajā prasībā par zaudējumu atlīdzību, kas pamatota ar LESD 107. panta 1. punkta pārkāpumu, atzīt apstrīdētos lēmumus par spēkā neesošiem, jo ar Ungārijas iestāžu piešķirto atbalstu ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts.

Pamati un galvenie argumenti

Katra savas prasības prasījuma pamatojumam prasītāja norāda vienu pamatu.

1. Pirmā prasījuma juridiskais pamatojums

- Apstrīdētajos lēmumos valsts atbalsta saderība nav atzīta, pamatojoties uz LESD 107. panta 1. punktu; šī iemesla dēļ šie lēmumi nav juridiski saistoši akti attiecībā uz prasību atlīdzināt zaudējumus, kuru prasītāja pret *Emberi Erőforrások Minisztériuma* (Cilvēkresursu ministrija, Ungārija) ir cēlusi *Fővárosi Törvényszék* (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija).

2. Otrā prasījuma juridiskais pamatojums

- Apstrīdētajos lēmumos Komisija ir atzinusi valsts atbalsta saderību nevis, pamatojoties uz LESD 107. panta 1. punktu, uz kuru atsaucas prasītāja, bet gan, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punktu. Līdz ar to šiem lēmumiem nav nozīmes saistībā ar prasījuma, kas izvirzīts prasībā par zaudējumu atlīdzību, kura tiek izskatīta *Fővárosi Törvényszék* (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija), juridisko pamatojumu un tie nav prasītājam juridiski saistoši akti.

3. Trešā prasījuma juridiskais pamatojums

- Prasītāja uzskata, ka apstrīdētie lēmumi nav spēkā, jo Ungārijas iestādes ir piešķirušas nelikumīgu atbalstu, ar kuru tiek pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts un par kuru atbilstoši LESD 108. panta 3. punktam bija jāinformē Komisija. Lai pamatotu atbalsta nelikumību, prasītāja atsaucas uz Komisijas paziņojumu par valsts atbalsta jēdzienu, kā minēts [LESD] 107. panta 1. punktā⁽¹⁾, un uz Komisijas 2008. gada 6. augusta Regulu (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot [LESD 107. un 108.] pantu (vispārējā grupu atbrīvojuma regula)⁽²⁾.

⁽¹⁾ OV 2016, C 262, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2008, L 214, 3. lpp.

Prasība, kas celta 2017. gada 9. oktobrī – Ntolas/EUIPO – General Nutrition Investment (“GN Laboratories”)

(Lieta T-712/17)

(2017/C 437/47)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Christos Ntolas (Wuppertal, Vācija) (pārstāvis – C. Renger, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: General Nutrition Investment Co. (Delavēra, Arizona, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “GN Laboratories” – reģistrācijas pieteikums Nr. 11 223 559

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 18. jūlija lēmums lietā R 2358/2016-5

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- noraidīt iebildumus, kas iesniegti pret Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 011223559;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 14. oktobrī – Motex/Komisija

(Lieta T-713/17)

(2017/C 437/48)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: MOTEX Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Estergoma–Kertvároša, Ungārija) (pārstāvis – L. Szabó, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- galvenokārt – atzīt, ka Komisijas 2011. gada 20. jūlija Lēmumā SA. 29432 – CP 290/2009 – Ungārija – “Atbalsts darba ņēmēju ar invaliditāti nodarbinātībai, kas esot nelikumīgs tiesiskā regulējuma diskriminējošā rakstura dēļ” un Komisijas 2017. gada 25. janvāra Lēmumā SA.45498 (FC/2016) – “OPS Újpest-lift Kft. sūdzība par valsts atbalstu, kas laikā no 2006. līdz 2012. gadam piešķirts uzņēmumiem, kuri nodarbina darba ņēmējus ar invaliditāti” (turpmāk tekstā – “apstrīdētie lēmumi”) valsts atbalsta saderība nav atzīta, pamatojoties uz LESD 107. panta 1. punktu;
- pakārtoti – atzīt, ka apstrīdētie lēmumi nav prasītājam juridiski saistoši akti tās celtajā prasībā pret *Emberi Erőforrások Minisztériuma* (Cilvēkresursu ministrija, Ungārija) par zaudējumu atlīdzību, kura ar numuru 18. G. 40.399/2017 tiek izskatīta *Fővárosi Törvényszék* (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija), un ka šī iemesla dēļ prasītāja netiek skarta tieši un individuāli, jo tā savu prasījumu balsta uz LESD 107. panta 1. punkta pārkāpumu, nevis uz LESD 107. panta 3. punkta pārkāpumu;
- gadījumā, ja apstrīdētie lēmumi būtu kvalificējami kā prasītājam juridiski saistoši akti tās celtajā prasībā par zaudējumu atlīdzību, kas pamatota ar LESD 107. panta 1. punkta pārkāpumu, atzīt apstrīdētos lēmumus par spēkā neesošiem, jo ar Ungārijas iestāžu piešķirto atbalstu ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts.

Pamati un galvenie argumenti

Katra savas prasības prasījuma pamatojumam prasītāja norāda vienu pamatu.

1. Pirmā prasījuma juridiskais pamatojums

- Apstrīdētajos lēmumos valsts atbalsta saderība nav atzīta, pamatojoties uz LESD 107. panta 1. punktu; šī iemesla dēļ šie lēmumi nav juridiski saistoši akti attiecībā uz prasību atlīdzināt zaudējumus, kuru prasītāja pret *Emberi Erőforrások Minisztériuma* (Cilvēkresursu ministrija, Ungārija) ir cēlusi *Fővárosi Törvényszék* (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija).

2. Otrā prasījuma juridiskais pamatojums

- Apstrīdētajos lēmumos Komisija ir atzinusi valsts atbalsta saderību nevis, pamatojoties uz LESD 107. panta 1. punktu, uz kuru atsaucas prasītāja, bet gan, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punktu. Līdz ar to šiem lēmumiem nav nozīmes saistībā ar prasījuma, kas izvirzīts prasībā par zaudējumu atlīdzību, kura tiek izskatīta *Fővárosi Törvényszék* (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija), juridisko pamatojumu un tie nav prasītājam juridiski saistoši akti.

3. Trešā prasījuma juridiskais pamatojums

- Prasītāja uzskata, ka apstrīdētie lēmumi nav spēkā, jo Ungārijas iestādes ir piešķirušas nelikumīgu atbalstu, ar kuru tiek pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts un par kuru atbilstoši LESD 108. panta 3. punktam bija jāinformē Komisija. Lai pamatotu atbalsta nelikumību, prasītāja atsaucas uz Komisijas paziņojumu par valsts atbalsta jēdzienu, kā minēts [LESD] 107. panta 1. punktā⁽¹⁾, un uz Komisijas 2008. gada 6. augusta Regulu (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot [LESD 107. un 108.] pantu (vispārējā grupu atbrīvojuma regula)⁽²⁾.

⁽¹⁾ OV 2016, C 262, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2008, L 214, 3. lpp.

Prasība, kas celta 2017. gada 10. oktobrī – Aeris Invest/VNV**(Lieta T-714/17)**

(2017/C 437/49)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aeris Invest Sàrl (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji – *M. Roca Junyent, J. Calvo Costa, R. Vallina Hoset y A. Sellés Marco*, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde

Prasītājas prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt Vienotās noregulējuma valdes ārpuslīgumisko atbildību un piespriest atlīdzināt zaudējumus par Vienotās noregulējuma valdes darbības un bezdarbības rezultātā prasītājam nodarīto kaitējumu saistībā ar prasītājas īpašumā bijušo *BANCO POPULAR ESPAÑOL, S.A.* obligāciju un vērtspapīru atsavināšanu;
- piespriest Valdei izmaksāt prasītājam kā naudas summu, lai atlīdzinātu nodarīto kaitējumu (“prasītā summa”):
 - galvenokārt, *Banco Popular* akcijās veikto ieguldījumu 113 022 558,44 euro apmērā atmaksu;
 - pakārtoti saistībā ar iepriekšminēto – 93,74 miljonu euro apmērā, vai alternatīvi,
 - pilnībā pakārtoti – 54,29 miljonu euro apmērā;
- noteikt palielināt prasīto summu par kompensācijas procentiem, sākot no 2017. gada 7. jūnija līdz sprieduma pasludināšanai šajā lietā;
- noteikt palielināt prasīto summu par attiecīgajiem kavējuma procentiem, sākot no sprieduma pieņemšanas šajā lietā līdz pilnīgai prasītās summas samaksai, un pamatojoties uz galvenajām refinansēšanas darbībām noteikto ECB likmi, kas piemērojama attiecīgajā laika posmā un kas palielināta par diviem punktiem;
- piespriest Vienotājai noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kuri ir izvirzīti lietā T-659/17 *Vallina Fonseca/VNV*.

Vispārējās tiesas 2017. gada 25. oktobra rīkojums – *Franmax/EUIPO – R. Seelig & Hille* (“her-bea”)**(Lieta T-97/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 437/50)

Tiesvedības valoda – angļu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 112, 10.4.2017.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV